

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΔΑΣΩΝ

**ΟΔΗΓΙΑΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΩΝ ΕΚΘΕΣΕΩΝ
ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΚΑΙ ΜΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΔΑΣΩΝ**

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΑΡΙΘ. 958]1953

(ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ)

ΑΘΗΝΑΙ 1965

Περίληψις

Ὁδηγία ἐπὶ τῆς συντάξεως τῶν διαχειριστῶν ἐκθέσεων τῶν δημοσίων καὶ μὴ δημοσίων δασῶν

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ Γ' — ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ Α' ΚΑΙ Β'
ΤΜΗΜΑΤΑ ΑΙ ΚΑΙ ΒΙ

Πρὸς τοὺς κ. κ. Ἐπιθεωρητὰς Δασῶν καὶ Δασάρχας τοῦ Κράτους.

Βασικὴ ἐπιδιώξις τῆς ὑπηρεσίας εἶναι ὅπως ἡ διαχείρησις τῶν δημοσίων καὶ μὴ δασῶν τῆς Χώρας ἐνεργεῖται βάσει δασοπονικῶν γενικῶς μελετῶν

Κατὰ τὴν κειμένην Νομοθεσίαν οἱ παρὰ τοῖς Δασαρχείοις ὑπηρετοῦντες δασολόγοι ὑποχρεοῦνται ὅπως συντάσσουν διαχειριστικὰς ἐκθέσεις διὰ τὰ δημόσια δάση τῆς περιφέρειας τῶν ἐπὶ ἐκτάσεως τοῦλάχιστον 20.000 στρεμ. ἐτησίως (ἄρθρον 94 παρ. 6 τοῦ Δασικοῦ Κώδικος, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ Ν. Δ. 841 τοῦ 1941).

Οἱ δασοκτῆμονες ἐξ ἄλλου τῶν μὴ δημοσίων δασῶν ὑποχρεοῦνται ἰδια μερίμνη καὶ δαπάνη καὶ διὰ δασολόγων τῆς ἐκλογῆς τῶν νὰ συντάσσουν τοιαύτας ἐκθέσεις διὰ τὰ δάση αὐτῶν (ἄρθρ. 94 παρ. 2 Δ. Κ.). Οἱ ἰδιῶται δασολόγοι δύνανται νὰ συντάσσουν τοιαύτας ἐκθέσεις ἐφόσον εἶναι ἐφωδιασμένοι διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 25. Ν. Δ/τος 841]1941 προβλεπομένης ἀδείας ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος, τῆς ὁποίας θὰ καταχωρῆται ἐν τῷ ἐξαφύλλῳ τῆς ὑπ' αὐτῶν συντασσομένης διαχειριστικῆς ἐκθέσεως ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ χρονολογία. Δασολόγοι, δημόσιοι ὑπάλληλοι, δύνανται νὰ συντάσσουν τοιαύτας ἐκθέσεις τῇ προηγουμένη ἐγκρίσει τοῦ Ἰπουργείου καὶ μόνον, προκειμένου περὶ τῆς περιφέρειας τῶν, διὰ δάση νομικῶν προσώπων δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου οὐχὶ δὲ καὶ φυσικῶν προσώπων. Αἱ παρὰ τῶν ἰδίων ὅμως συντασσόμεναι διαχειριστικαὶ ἐκθέσεις διὰ μὴ δημοσίων δάση κείμενα ἐκτὸς τῆς περιφέρειας τῶν, θὰ ὑπόκεινται εἰς ἐπαλήθευσιν παρὰ τοῦ τοπικοῦ Δασάρχου καὶ θεώρησιν παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ἐπιθεωρητοῦ.

Διὰ τὴν ὁμοιόμορφον καὶ ἀρτίαν κατάρτισιν τῶν διαχειριστικῶν ἐκθέσεων, ἔχουν ἐκδοθῆ κατὰ καιροὺς λεπτόμερεῖς ὁδηγία, τέλος δὲ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 120094] 499] 28 - 8 - 1937 ἐγκυκλίῳ μας καθωρίσθη ἡ ἀκολουθητέα κατὰ τὴν σύνταξιν τούτων σειρά ἀναλύσεως καὶ συνθέσεως τῶν συντελεστῶν τῆς δασοπονίας.

Ἀποβλέποντες ἤδη εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἀρτιωτέρας καταρτίσεως τῶν συντασσομένων διαχειριστικῶν ἐκθέσεων τῶν δημοσίων καὶ μὴ δασῶν καὶ ἀκολουθοῦντες τὴν ὑπὸ τῆς ὡς ἄνω ὑπ' ἀριθ. 120094] 499] 28 - 8 - 37 ἐγκυκλίου μας καθωρισθεῖσαν σειράν ἀναλύσεως καὶ συνθέσεως τῶν συντελεστῶν τῆς δασοπονίας, σειράν ἣτις πρέπει πάντοτε νὰ τηρῆται ἀπαρεγκλήτως, παρέχομεν τὰς κάτωθι συμπληρωματικὰς ὁδηγίας, ἵνα ἔχωσιν ταύτας ὑπ' ὄψιν τῶν τόσον οἱ κ.κ. συντάκται τῶν διαχειριστικῶν ἐκθέσεων κατὰ τὴν κατέρτισιν αὐτῶν, ὅσον καὶ οἱ ἐπαληθευταὶ καὶ οἱ θεωροῦντες αὐτὰς κ.κ. Ἐπιθεωρηταὶ Δασῶν.

Οἴκοθεν νοεῖται ὅτι τὰ θέματα τὰ ὅποια ἀφορᾷ ἡ παροῦσα, θὰ ἐρευνῶνται καὶ θὰ καταχωρῶνται εἰς τὴν ὑπὸ σύνταξιν διαχειριστικῆν ἐκθεσιν, ἐπιπροσθέτως κατὰ συμπλήρωσιν ἢ καθορισμὸν ἢ ἀποσαφήμισιν τῶν διὰ τῆς ὡς ἄνω ὑπ' ἀριθ. 120094] 499] 28 - 8 - 37 ἐγκυκλίου μας καθωριζομένων τοιούτων.

Διαχειριστικαὶ ἐκθέσεις μὴ συντεταγμέναι συμφώνως μετὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 120094] 499] 28 - 8 - 37 καὶ τὴν παροῦσαν ἐγκυκλίῳ μας, θ' ἀπορρίπτονται ἄνευ ἄλλης τινὸς διαδικασίας.

Τὴν παροῦσαν θὰ γνωστοποιήσητε καὶ εἰς τοὺς ἐν τῇ περιφερείᾳ ὑμῶν ἰδιώτας δασολόγους πρὸς γνῶσιν καὶ συμμόρφωσιν.

Εἰδικῶς διὰ τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς μέχρι τῆς λήψεως τῆς παρούσης ἔχουν ἤδη ληφθῆ τὰ ἐπὶ τόπου στοιχεῖα διὰ τὴν σύνταξιν διαχειριστικῶν ἐκθέσεων δημοσίων καὶ μὴ δασῶν, οἱ συντάκται τῶν ἐκθέσεων τούτων ἀπαλλάσσονται τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διὰ τῆς παρούσης ὀριζομένων.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

Γενική Στατιστική περιγραφή του δάσους
Αον Συνθήκαι ιδιοκτησίας

1. Γεωγραφική και Πολιτική θέσις.

Είς την ύπ' ὄψει περιπτώσιν θά καθορίζωνται ἐπακριβῶς αἱ μῆραι τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ ἐδάφους ὡς ἀκολουθῶς εἰς ἐκτάρια.

1. Δάσος
2. Μερικῶς δασοσκεπεῖς ἐκτάσεις
3. Γεωργικαὶ καὶ δενδροκομικαὶ καλ- λιέργειαι
4. Γυμνὰ ἐκτάσεις
5. Ἄγονοι κλπ. ἐκτάσεις (βραχώδεις, ποταμοί, λίμναι)
Σύνολον

Ἡ τοιαύτη διάκρισις θά τηρῆται καὶ περαιτέρω κατὰ τὴν κατάρτισιν τῆς μελέτης, ὡς καὶ κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ πίνακος ἐπιφανειῶν.

Σημειωτέον ὅτι ἐὰν ὑφίστανται διαφοραὶ ὡς πρὸς τὰ ἴδια στοιχεῖα τῶν μορφῶν ἐκμεταλλεύσεως τοῦ ἐδάφους ἐν σχέσει μὲ προγενεστέραις ἐκθέσεσι, θά ἀναλύηται καὶ θά δικαιολογῆται τοῦ ὀφείλονται αἱ διαφοραὶ αὗται.

2. Ἰδιοκτησία καὶ κλασματικὰ δίκαια.

α') Εἰς τὸ ὑπ' ὄψει θέμα θά γίνηται λεπτομερῆς μνεῖα τῶν τυχόν ὑφισταμένων ἀμφισβητήσεων, τὰ δὲ ἀμφισβητούμενα τμήματα τοῦ δάσους θά περιγράφωνται λεπτομερῶς καὶ θά σημειῶνται ἐπὶ τοῦ διαχειριστικοῦ χάρτου τοῦ δάσους. Ἐπίδη θ' ἀναφέρονται τυχόν ἐνέργειαι ἢ πράξεις ἢ ἀποφάσεις σχετικαὶ μὲ τὸν διακανονισμόν τῆς ἀμφισβητήσεως.

Προκειμένου περὶ τῶν μὴ δημοσίων δασῶν θά ἀναφέρηται πῶς ἔχει ἀναγνωρισθῆ ἡ ιδιοκτησία (διαταγῇ Ὑπουργείου ἢ δικαστικῇ ἀποφάσει θά περιορίζηται δὲ ἡ ἐθερμὶς διὰ τὸ ὡς μὴ δημοσίων δάσος σαφῶς ἀναγνωρισθέν. Ἐὰν διεκδικῆται περαιτέρω ἐκτασις, θά διαχωρίζηται αὕτη καὶ ἡ διαχείρησις αὐτῆς θά ρυθμίζηται κεχωρισμένως. Διὰ τὰ εἰς φυσικὰ πρόσωπα ἀνήκοντα δάση θά ἀναγράφηται τὸ ὄνοματεπώνυμον τῶν δασοκτημόνων καὶ τὸ μερίδιον ἐνὸς ἐκάστου, ἐκτὸς ἂν ἔχει συσταθῇ Ἀναγκαστικὸς Δασικὸς Συν)σμὸς κατὰ τὸν Α. Ν. 1627] 39 «Περὶ Δασικῶν Συν)σμῶν ὅτε παρέλκει τοῦτο.

Διὰ τὰς διαχ. ἐκθέσεις τὰς συντασσομένας παρὰ ἰδιωτῶν δασολόγων θά ἀναφέρηται παρὰ τῶν ἐπαληθευόντων ταύτας Δασαρχῶν ὅπως δὴ ἔσθ' ἂν τὰ ὄρια τοῦ δάσους ἐτέθησαν συμφώνως ταῖς ἀποφάσεσιν ἀναγνωρίσεως ἢ ὄχι. Σχετικὴ παρατήρησις ὡς πρὸς τὸ καλῶς ἢ μὴ ἔχειν θά σημειοῦται ἀπαραιτήτως.

β') Εἰς τὰ κεκτημένα δίκαια ξυλεύσεως θά ἐξετάζηται τὸ σοβαρώτατον ζήτημα τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν ἀναγκῶν τῶν περιοίκων πληθυσμῶν εἰς καύσιμον κυρίως ξύλον, μετὰ τῆς προσηκούσης διὰ τὴν σοβαρότητα αὐτοῦ ἐπιμελείας καὶ ἀκριβείας, δεδομένου ὅτι, ὡς γνωστὸν, ἡ κάρπωσις αὕτη ἀντιπροσωπεύει τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς εἰς ξύλον καρπώσεως ἐκ τῶν δημοσίων δασῶν τῆς Χώρας.

Σφάλματα εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὸν ἀκριβῆ προσδιορισμὸν τοῦ ἐτησίου ἀπαιτουμένου ποσοῦ καυσίμου ξύλου διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ὡς ἄνω ἀναγκῶν, δύνανται νὰ προξενήσωσιν ὑπερκαρπώσεις καὶ συνεπῶς νὰ παρουσιάσωσιν ἐξαιρετικῶς ἐπιζήμια διὰ τὸ δάσος ἀποτελέσματα, δεδομένου ὅτι τὸ ἐν πραγματικότητι ἀπαιτούμενον ποσὸν ὅπως δὴ ἔσθ' ἂν ἀποληφθῇ, ἐφ' ὅσον μάλιστα ἡ κάρπωσις αὕτη, καθ' ὅν, τὸ γε νῦν ἔχον, τρόπον ἐνεργεῖται, ἐκφεύγει τοῦ ἐλέγχου τῆς ὑπερσίας.

Ἐπομένως ὁ ἀκριβὴς προσδιορισμὸς τοῦ πράγματι ἀπολαμβνομένου ἐτησίου ποσοῦ καυσίμου ξύλου διὰ τὰς ἀτομικὰς τῶν περιοίκων ἀνάγκαις ἢ καὶ πρὸς πώλησιν ἐκ τῶν ἀτελῶς μετα-

φερομένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Δασικοῦ Κώδικος (ὅπου τοῦτο λαμβάνει χώραν) ἐνέχει βασικὴν σημασίαν διὰ τὴν ρύθμισιν τῆς διαχειρίσεως τοῦ ὑπὸ μελέτην δάσους.

Κατωτέρω παραθέτομεν ὑπόδειγμα σχετικοῦ πίνακος, ὅστις κατόπιν ἐπισταμένης ἐρεῦνης συμπληρούμενος, θά καταχωρῆται εἰς τὴν ὑπὸ σύνταξιν διαχειριστικὴν ἐκθεσιν, εἰς τὴν ὅποιαν πρὸς τούτοις θά γίνηται λεπτομερῆς μνεῖα περὶ τοῦ τρόπου ἐν γένει καθ' ὃν μέχρι τοῦδε ἐθεραπεύοντο αἱ ἀνάγκαι αὗται, τῶν τυχόν ἐκδοθεισῶν ρυθμιστικῶν διατάξεων καὶ τῶν ἐκ τῆς καρπώσεως ταύτης ἐπιδράσεων ἐπὶ τοῦ ὑπὸ διαχείρησιν δάσους.

γ') Ὅσον ἀφορᾷ τὰ κεκτημένα κλασματικὰ δίκαια βοσκῆς καὶ γενικώτερον τὸ ζήτημα τῆς βοσκῆς.

Καὶ τὸ ζήτημα, ὡς γνωστὸν, τοῦτο, εἶναι ἐξ ἴσου σοβαρὸν μὲ τὸ ζήτημα τῆς καυσοξύλευσεως καὶ ὡς τοιοῦτον ἀμεσον καὶ ἀμέριστον δέον νὰ ἐπισύρῃ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ διαχειριστοῦ.

Δὲν σᾶς διαφεύγει τὸ γεγονός ὅτι ἡ ληστρική καυσοξύλευσις καὶ ἡ ἀλόγιστος βοσκὴ εἶναι αἱ δύο σοβαρότεροι πληγαὶ ἀπὸ τὰς ὁποίας ὑποφέρουν τὰ δάση τῆς Χώρας, πληγαὶ αἱ ὅποιαι συντελοῦν εἰς τὴν προϊούσαν ἀποσύνθεσιν καὶ βαθμιαίαν μεταβολὴν εἰς μερικῶς δασοσκεπεῖς ἐκτάσεις τῶν δασικῶν φυτοκοινωνιῶν, πράγμα τὸ ὅποιον δυστυχῶς δὲν εἶναι τι τὸ ἀσύνηθες εἰς τὰ πλησιόχωρα τῶν χωρίων καὶ συνοικισμῶν τῆς ὑπαίθρου δάση.

Διὰ τὴν ρύθμισιν τῆς βοσκῆς ἐπιβάλλεται πρῶτιστως νὰ γίνῃ ἐπιμελὴς ἐξακρίβωσις τοῦ εἶδους, τοῦ πληθυσμοῦ, τῆς κατηγορίας καὶ τῶν συνθηκῶν διατροφῆς τῶν ἐν τῷ ὑπὸ διαχείρησιν δάσει διαιτωμένων κτηνοτροφικῶν ζώων.

Παραθέτομεν κατωτέρω ὑπόδειγμα σχετικοῦ πίνακος, ὅστις κατόπιν ἐπισταμένης ἐρεῦνης συμπληρούμενος, θά καταχωρῆται μετὰ πάσης σχετικῆς πληροφορίας εἰς τὴν ὑπὸ κατάρτισιν διαχειριστικὴν μελέτην.

Εὐν Φυσικαὶ συνθήκαι.

4. Δασικὴ βλάστησις.

Εἰς τὸ ὑπ' ὄψει θέμα θά περιγράφεται γενικῶς ἡ ἀπαντῶσα χλωρίς, αἱ δασικαὶ διαπλάσεις καὶ αἱ φυτοκοινωνικαὶ ἐνώσεις.

Θά ἐρευνᾶται ἐπὶ τούτοις ἂν αἱ ὑφισταμένοι δασικαὶ φυτοκοινωνίαι ἀποτελοῦν τὰς τελικὰς τοιαύτας, δηλαδὴ τὰς εὐρισκομένας ἐν ἰσορροπίᾳ πρὸς τὸ συγκεκριμένον περιβάλλον (ἐνώσεις Klimax) ἢ εἶναι ἀποτέλεσμα ὀπισθοδρομικῆς διαδοχῆς, ὅποτε θά ἐρευνῶνται καὶ τὰ αἷτια τῆς τοιαύτης διαδοχῆς.

Τὸ ὑπ' ὄψει ζήτημα ἔχει κυρίως σημασίαν προκειμένου περὶ ἐκλογῆς τοῦ δασοπονικοῦ εἶδους ἢ τῶν δασοπονικῶν εἰδῶν, μὲ τὰ ὅποια θά συγκροτοῦνται ἢ θά ἐπιδιώξωμεν ὅπως συγκροτοῦνται αἱ συστάδες τοῦ ὑπὸ μελέτην δάσους.

Ἐκ τοῦ χλωροτάπητος ἰδιαιτέρω θά γίνηται μνεῖα τῶν εἰδῶν ἐκείνων ἅτινα ἔχουν οἰκολογικὴν σημασίαν διὰ τὸν χαρακτηρισμὸν τοῦ δασικοῦ τύπου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ.

Διαίρεσις τοῦ δάσους

Ἡ διαίρεσις τοῦ δάσους εἰς τμήματα καὶ συστάδας θά εἶναι, κατ' ἀρχὴν, ἀνάλογος πρὸς τὴν βαθμὸν τοῦ ἐντόνου ἢ μὴ τῆς ἀσκήσεως τῆς δασοπονίας καὶ θά καταβάλληται προσπάθεια ἵνα ἀποκτᾷ αὕτη χαρακτῆρα κατὰ τὸ δυνατόν μονιμώτερον.

Ὅσον ἐντατικώτερα εἶναι ἡ ἀσκήσις τῆς δασοπονίας τόσοσιν λεπτομερεστέρη γίνεται ἡ διαίρεσις τοῦ δάσους.

Ὅπως δὴ ἔσθ' ἂν ἀποφεύγηται ἡ δημιουργία μεγάλης ἐκτάσεως συστάδων, λόγῳ τῆς παρατηρουμένης ἀνομοιογενείας τῶν ἐν γένει συνθηκῶν ἐδάφους καὶ ξυλώδους κεφαλαίου.

Πάντως ἡ ἐκτασις τῶν συστάδων δὲν θά πρέπει νὰ ὑπερβαίνη τὰ 50 ἐκτάρια.

Εἰς περιπτώσιν ὅμως ἀναθεωρήσεως ληξασῶν μελετῶν, θ' ἀποφεύγηται γενικῶς ἡ ἀλλαγὴ ἢ τροποποίησις τῆς ὑφισταμένης διαίρεσεως καὶ ἀριθμώσεως τῶν τμημάτων καὶ τῶν συστάδων, ἵνα οὕτω καθίσταται δυνατὴ ἡ εὐχερῆς παρακολούθησις τῆς ἐξελίξεως ἐκάστης τῶν συστάδων καὶ συνεπῶς ὀλοκλήρου τῆς διαχειριστικῆς κλάσεως.

Τοιαύτη ἀλλαγὴ ἢ τροποποίησις θά ἐνεργῆται μόνον ἐφ' ὅσον προκύπτουν λόγοι ἐπιβάλλον-

τες τούτο και κατά τρόπον ώστε ή προκύπτουσα διαίρεσις να είναι καλύτερον προσηρμοσμένη εις την κρατούσαν πραγματικότητα και κατάστασιν του δάσους.

Πάντως των λόγων τούτων και της σχέσεως της νέας προς την παλαιάν διαίρεσιν, λεπτομερής θα γίνηται μνεία εις την καταρτισθεισομένην έκθεσιν.

Διά τὸ ὁμοίμορφον ἢ ἀριθμητικὸν θὰ γίνεταί ὡς ἐξῆς: τῶν διαχειριστικῶν κλάσεων μὲ τοὺς λατινικοὺς ἀριθμοὺς I, II, III, κ.λ.π., τῶν τμημάτων μὲ τοὺς ἀραβικοὺς ἀριθμοὺς 1, 2, 3, . . . , και τῶν συστάδων μὲ τὰ μικρὰ γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου α, β, γ, . . . Τέλος μὲ τὰ κεφαλαία A, B, Γ, κ.λ.π., τῶν τυχόν συνεχειῶν ὑλοτομίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ III

Τοπογράφησις τοῦ δάσους

Ἡ ὅλη ἔκτασις τοῦ δάσους θὰ ἀπεικονίζηται εἰς τοπογραφικοὺς χάρτας κλίμακος οὐχὶ μείζονος τῶν 1:25.000. Ὅπου δὲν ὑπάρχουν τοιοῦτοι χάρται θὰ γίνηται μεγέθυσις τῶν Ἐπιτελικῶν χαρτῶν 1:50.000 ἢ τοιούτων 1:100.000 μὲ τοὺς ὁποίους ἔχουν ἐφοδιασθῆ ὅλα τὰ Δασαρχεῖα.

Ὁ οὕτω καταρτιζόμενος χάρτης τοῦ δάσους, εἰς ὃν θὰ περιέχωνται και αἱ χωροσταθμικαὶ καμπύλαι, θὰ συμπληροῦται ἀπαραιτήτως διὰ τῆς τοποθετήσεως τοῦ δικτύου τῶν δρόμων ἀμαξητῶν και βατῶν, τῶν ἐντὸς τοῦ δάσους κτισμάτων, τῶν πηγῶν, τῆς ὀνομασίας τῶν θέσεων κλπ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ IV

Καθορισμὸς τῶν ποιότητων τοῦ δασικοῦ τόπου

Ἡ ποιότης τοῦ δασικοῦ τόπου τῶν συστάδων ἀποτελεῖ τὴν ἔκφρασιν τῆς παραγωγικότητος αὐτῶν, ἐκ τῆς ὀρθῆς δὲ ἐκτιμήσεως τῆς ποιότητος τοῦ τόπου θὰ ἐξερτηθῶσι κατὰ μέγα μέρος ἡ ἐκλογή τοῦ δασοπονικοῦ εἶδους, ὁ τρόπος τῆς ἰδρύσεως και καλλιέργειας τῶν συστάδων και κυρίως τὸ μέγεθος τοῦ περιτρόπου χρόνου ἢ τῆς διαμέτρου ὀριμότητος.

Ὡς γνωστὸν ἡ ποιότης τοῦ τόπου ἐκτιμᾶται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μεγέθους τοῦ παραγομένου ὄγκου ξύλου εἰς τὴν ἡλικίαν τῆς ὀριμότητος, ἐν συνδυασμῷ βεβαίως πρὸς τὴν κανονικὴν ξυλοβρῖθειαν.

Τοῦτο ὅμως ἰσχύει διὰ τὰς ὀμηλικούς ἐν γένει συστάδας και ἐπιτυγχάνεται εἴτε διὰ τῆς καταρτίσεως τοπικῶν πινάκων παραγωγῆς, εἴτε διὰ τῆς συγκρίσεως και προσαρμογῆς πρὸς ὕφισταμένους τοιοῦτους πίνακας.

Συνεπῶς προκειμένου περὶ πρεμοφυῶν δασῶν Ὁξυᾶς, Δρυὸς και Καστανέας, ὁ καθορισμὸς τῆς ποιότητος τοῦ τόπου ἐνδείκνυται ὅπως ἐνεργῆται βάσει τῶν ὑπαρχόντων τοπικῶν ἢ γενικῶν ἀναλόγως πινάκων παραγωγῆς τῶν τοιούτων δασῶν.

Διὰ τὰ σπερμοφυῆ ὅμως δάση τὸ ζήτημα τοῦ καθορισμοῦ τῶν ποιότητων τοῦ δασικοῦ τόπου εἶναι πράγματι ἔργον δυσχερὲς διὰ τὸν Ἕλληνα δασοτέχνην, καθ' ὅσον τὰ ὑπάρχοντα στοιχεῖα εἶναι λίαν περιορισμένα.

Ἐπὶ πλέον τὰ σπερμοφυῆ δάση τῆς Χώρας ἀποτελοῦνται κατὰ τὸ πλεῖστον ἀπὸ ἀνομηλικούς (ὑποκηπευτάς - κηπευτάς) συστάδας, οὗ ἕνεκεν δὲν καθίσταται δυνατὴ ἡ καταρτίσις πινάκων παραγωγῆς.

Δεδομένης ἤδη τῆς ἱκανότητος, ἰδία τῶν κωνοφόρων, νὰ ἐνδεικνύωσιν τὴν ποιότητα τοῦ τόπου ἐκ τοῦ μέσου ὕψους τὸ ὁποῖον φθάνουν αἱ ὀμηλικοὶ συστάδες, μικροσυστάδες και λόγμαι ἢ ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι εἰς τὴν κηπευτὴν συστάδα τὸ μέσον ὕψος ἐκάστης κλάσεως διαμέτρου ἔχει τὴν τάσιν νὰ φθάσῃ εἰς ὀρισμένον μέγεθος ἀνάλογον μὲ τὴν ποιότητα τοῦ τόπου, ἐλλείψει ἄλλων δεδομένων και ἐφ' ὅσον ὁ ὑπάρχων ξυλώδης ὕψους δὲν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς κριτήριον τῆς ποιότητος τοῦ τόπου τῆς κηπευτικῆς συστάδας, ὁ καθορισμὸς τῆς ποιότητος τοῦ τόπου διὰ τὰ δάση ταῦτα θὰ γίνηται εἴτε ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μέσου ὕψους τῶν ὑγιῶν και ὀρίμων ἀτόμων τῆς ἀνωτάτης πάντοτε κλάσεως διαμέτρου, διότι αἱ δεσποζόμεναι κλάσεις λόγω τῆς πίεσεως, ἣν ὕφισταται ἀπὸ τὴν δεσπύζουσαν κλάσιν και τῆς ἐντεῦθεν ἐπισκιάσεως ἔχουν πάντοτε ὕψος τὸ μὲν μικρό-

τερον τὸ δὲ οὐχὶ ἀνάλογον πρὸς τὸ εἰς τὴν δεδομένην ποιότητα τοῦ τόπου πράγματι ἀνταποκρινόμενον τοιοῦτον.

Τὸ Ἑλβετικὸν Ἰνστιτοῦτον Δασικῶν Ἐρευνῶν καθώρισεν τὸν κάτωθι πίνακα ὡς ὄδηγὸν πρὸς προσδιορισμὸν τῆς ποιότητος τοῦ τόπου διὰ τὰ κηπευτὰ δάση τῆς *Abies Pectinata*.

Ποιότητος τόπου	Κλάσεις Διαμέτρου 0,38—0,50					0,52—0,70				
	I	II	III	IV	V	I	II	III	IV	V
Μέσον ὕψος εἰς μέτρα	36	32	28	24	21	40	36	32	28	24

Τὰς κατὰ τὰ ἀνωτέρω διακριθησομένας ὕφ' ὧν κατὰ τὴν κατάρτισιν τῶν ἐκθέσεων προσωρινῆς διαχειρίσεως ποιότητος τόπου, ὀρίζομεν ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τρεῖς.

Ἐπιθυμοῦντες ἤδη ὅπως διὰ τὴν περίπτωσιν τῶν σπερμοφυῶν δασῶν Ἑλάτης, Μαύρης και Δασικῆς Πεύκης και Ὁξυᾶς ἡ κατὰ ποιότητος τόπου κατάταξις ἐνεργῆται ἐνιαίως δι' ὅλα τὰ δάση τῆς Χώρας, ἐκ τῶν παρ' ἡμῖν ὕφισταμένων δοκιμωτέρων μελετῶν κατηρτίσαμεν τὸν κάτωθι πίνακα ὕψων ἀνταποκρινόμενων κατὰ γενικὸν τινὰ μέσον ὄρον εἰς τὰς ὀρίμους διαμέτρους 0,40 - 0,45, διὰ τὴν Ἑλάτην και Ὁξυᾶν και 0,45 - 0,50 διὰ τὴν Πεύκην, διὰ τὰς γενομένας δεκτὰς τρεῖς ποιότητος τόπου. Βάσει τοῦ πίνακος τούτου θὰ γίνηται εἰς τὸ μέλλον ὁ καθορισμὸς τῆς ποιότητος τόπου τῶν συστάδων διὰ τὰ περὶ ὧν πρόκειται δάση. Διὰ τὰς μικτὰς συστάδας θὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψει τὸ ἐπικρατέστερον δασοπονικὸν εἶδος.

Πίναξ

Καθορισμοῦ ποιότητων τοῦ τόπου διὰ τὰ σπερμοφυῆ κηπευτὰ δάση Ἑλάτης, Μαύρης και Δασικῆς Πεύκης και Ὁξυᾶς

Δασοπονικὰ εἶδη	Ἑλάτη — Ὁξυᾶ			Μαύρη και Δασικὴ Πεύκη		
Διάμετροι εἰς μέτρα	0,45 — 0,45			0,45 — 0,45		
Ποιότητες τόπου	I	II	III	I	II	III
Ὑψος εἰς μέτρα	22 και ἄνω	16—22	Κάτω τῶν 16	22 και ἄνω	16—22	Κάτω τῶν 16

Βάσει τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω καθορισμοῦ τῶν ποιότητων τόπου θὰ καταρτιζέται και ὁ οἰκεῖος πίναξ ποιότητων τόπου.

Ὁ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐνεργηθῆσόμενος καθορισμὸς τῶν ποιότητων τόπου, πρέπει νὰ ἔχη εἰς τὰς καταρτιζόμενας τοῦ λοιποῦ ἐκθέσεις διαχειρίσεως τοιούτων δασῶν ὡς πρακτικὸν ἀποτέλεσμα τὸν καθορισμὸν τοῦ ἀντιστοίχου περιτρόπου χρόνου και τῆς ὀρίμου διαμέτρου, κεχωρισμένως δι' ἐκάστην τῶν δεκτῶν ὡς ἄνω γενομένων τριῶν ποιότητων τόπου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VI

Ειδική περιγραφή τῶν συστάδων

Διὰ τῆς ὀργανώσεως τῆς δασοπονίας ἡ εἰδικὴ περιγραφή τῶν συστάδων ἀποτελεῖ τὴν σπουδαιότεραν καὶ ἀπαραίτητον βάσιν.

Κατὰ συνέπειαν αὕτη θὰ ἐνεργῆται μὲ πᾶσαν δυνατὴν ἀκρίβειαν ὥστε νὰ παρέχῃται πλήρης, σαφὴς καὶ ἀκριβὴς εἰκὼν τῆς ἐν γένει καταστάσεως τοῦ δάσους.

Ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν σας ἰδιαίτερος ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου, καθόσον, ὡς γνωστόν, ἐκ τῆς καταστάσεως τοῦ δάσους θὰ ἐξαρτηθῇ σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ ὁ καθορισμὸς τοῦ λήμματος καὶ ἐπομένως ἡ εἰδικὴ περιγραφή δέον πιστῶς ν' ἀπεικονίζῃ τὴν παρούσαν κατάστασιν τῶν συστάδων.

Τὰ στοιχεῖα τῆς εἰδικῆς περιγραφῆς θὰ καταχωρῶνται ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς εἰδικὰ φύλλα, ἅτινα καταρτιζόμενα συμφώνως μὲ τὸ κάτωθι ὑπόδειγμα, θὰ προσαρτῶνται εἰς τὸ σῶμα τῆς μελέτης, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὸν πίνακα εἰδικῆς περιγραφῆς, οὗτινος κατωτέρω παραθέτομεν σχέδιον διὰ τὴν ὁμοιόμορφον κατάρτισιν.

Τὰ στοιχεῖα τοῦ πίνακος τὰ ἐπιδεκτικὰ ἀθροίσεως, εἰς τὸ τέλος τούτου, θὰ ἀθροίζονται.

Εἰς τὰ μὴ δημόσια δάση τὸ ἰδιαίτερον φύλλον περιγραφῆς τῆς συστάδος δύναται νὰ παραλείπηται καὶ τὰ σχετικὰ στοιχεῖα θὰ περιλαμβάνονται εἰς τὸ σῶμα τῆς ἐκθέσεως ὡς καὶ εἰς τὸν πίνακα τῆς εἰδικῆς περιγραφῆς.

ΦΥΛΛΟΝ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗΣ ΣΥΣΤΑΔΟΣ

Ἐπιφάνεια	
Εἶδος	Ἐκτάρια
ΔΑΚΟΣ	
ΔΑΣΙΚΗ ΘΕΣΙΣ	
ΑΥΞΩΝ ΑΡΙΘΜΟΣ :	Τμήματος
	Συστάδος
	Δασοσκεπῆς
	Μερικῶς δασοσκεπῆς
Ἄγροι καὶ δενδροκομικαὶ καλλιέργειαι	
Γυμνή	
Ἄγονος κ.λ.π.	
Σύνολον	

Α' ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΠΟΥ

1. Ὑπερθαλάσσιον ὕψος :
2. Ἐκθεσις πρὸς ὀρίζοντα :
3. Κλίσις :
4. Βασικὸν πέτρωμα :
5. Ἐδαφος, χλωροτάπη, παραδαφιαία βλάστησις :
6. Ποιότης τόπου :

Β' ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΣΥΣΤΑΔΟΣ

1. Δασοπονικὸν ἢ δασοπονικὰ εἶδη, μῆξις, κύρια καὶ δευτερεύοντα εἶδη :
2. Διαχειριστικὴ μορφή :
3. Ἡλικία :
4. Συγκόμισις :

5. Ευλαβρίθεια :
6. Ἀναγέννησις :
7. Ξυλώδες κεφάλαιον εἰς κ.μ. ἀφλοίου ὄγκου :

Α' Κατὰ Ἐκτάριον

Ἀνωτάτη κλάσις	Μέση κλάσις	Κατωτάτη κλάσις	Σύνολον

Β' Συνολικῶς

Ἀνωτάτη κλάσις	Μέση κλάσις	Κατωτάτη κλάσις	Σύνολον

8. Τρέχουσα ἐτησία αὐξήσις εἰς κ.μ. ἀφλοίου ὄγκου :

Α' Κατὰ Ἐκτάριον

Β' Συνολικῶς

9. Ὁριμος ξυλώδης ὄγκος εἰς κ.μ. ἀφλοίου ὄγκου :

Α' Κατὰ Ἐκτάριον

Ἀνωτάτη κλάσις	Μέση κλάσις	Κατωτάτη κλάσις	Σύνολον

Β' Συνολικῶς

Ἀνωτάτη κλάσις	Μέση κλάσις	Κατωτάτη κλάσις	Σύνολον

10. Γενικὴ κατάστασις τοῦ ξυλώδους κεφαλαίου (ποιοτικὴ καὶ ὑγιεινὴ, ζῆμαι ἢ φοραὶ, ἀνεμορρίματα, χιονοθλάσιαι)

11. Ἄλλαι λεπτομέρειαι :

Γ' ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

Σημείωσις : Εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν πρεμνοφυῶν συστάδων τὰ ὑπ' ἀρ. 7, 8, 9, καὶ 10 στοιχεῖα τοῦ παρόντος πίνακος θὰ τροποποιῶνται ἀναλόγως.

Εἰς τὸ ὑπ' ὄψει κεφάλαιον σημειοῦμεν ἰδιαιτέρως τὰ ἐξῆς :

1. Εἰς τὰ σπερμοφυτῶ ἀνομήλικα δάση γενικῶς, τὸσον ὁ ὑπάρχων ὄσων καὶ ὁ ὄριμος ὄγκος ξύλου, θὰ ἐμφανίζονται κεχωρισμένως κατὰ κλάσεις διαμέτρου.

Διὰ τὴν ὁμοιόμορφον εἰς τὰ δάση ταῦτα κατὰ τὰς κλάσεις διαμέτρου, καθορίζομεν τρεῖς τοιαύτας ὡς ἀκολούθως.

I. Ἀνωτάτη κλάσις διαμέτρου 0,36 - 0,48 καὶ ἄνω

II. Μέση κλάσις διαμέτρου 0,22 - 0,34

III. Κατωτάτη κλάσις διαμέτρου 0,10 - 0,20

2. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῆς ἐξευρέσεως τοῦ ὑπάρχοντος ξυλώδους ὄγκου εἰς τὰ ἴδια δάση, ἢ καλυτέρα βεβαίως μέθοδος θὰ ἦτο ἐκείνη, ἣτις θὰ προσδιώριζεν τὸ μέγεθος αὐτοῦ κατόπιν γενικῆς ὄγκομετρῆσεως τῶν συστάδων.

Δυστυχῶς ὅμως ἢ κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον ἐξεύρεσις τοῦ ὄγκου, ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῶν δημοσίων δασῶν, ἀποβαίνει ἀπραγματοποιήτος.

Μέχρις οὗ προβῶμεν εἰς τὴν ἐκδοσιν νεωτέρων σχετικῶν ὁδηγιῶν μας, ὁ ὑπολογισμὸς τοῦ ὄγκου τῶν συστάδων θὰ ἐνεργῆται δι' ὄγκομετρῆσεως εἰς ἀντιπροσωπευτικὰς δοκιμαστικὰς ἐπιφανείας λαμβανομένας κατὰ κανόνα εἰς ἐκάστην τῶν συστάδων.

Τὸ ζήτημα τῆς λήψεως τῶν δοκιμαστικῶν ἐπιφανειῶν ἔχει τεραστίαν, ὅπως ἀντιλαμβάνεσθε, σημασίαν, καθόσον τῇ βοήθειᾳ τούτων θὰ ὑπολογισθῇ τὸ μέγεθος τοῦ κυριωτέρου παραγόντος διαχειρίσεως, ἦτοι τοῦ ξυλώδους κεφαλαίου. Ἐσφαλμένη δὲ ἐκτίμησις τούτου, εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ ἐπιφέρῃ ἄκρως ἐπιζήμια διὰ τὸ δάσος ἀποτελέσματα, δεδομένου ὅτι κυρίως ἐκ τοῦ ὑπάρχοντος ξυλώδους ἀποθέματος θὰ ἐξαρτηθῇ τὸ ὕψος τῆς εἰς ξύλον καρπώσεως.

Τ' ἀνωτέρω ὅθεν δέον σοβαρῶς νὰ ἔχητε ὑπ' ὄψει σας κατὰ τὴν ἐκλογὴν καὶ λήψιν τῶν δοκιμαστικῶν ἐπιφανειῶν, ἀκριβῶς διὰ νὰ καταστῇ συνατὸν νὰ μειωθῶσιν εἰς τὸ δυνατὸν ἐλάχιστον τὰ ἐξ ὑποκειμενικῶν κριτηρίων σφάλματα κακῆς ἐκλογῆς τῶν δοκιμαστικῶν ἐπιφανειῶν, σφάλματα δυνάμενα νὰ ἔχουν τὰ ὡς ἄνω ἐπιζήμια διὰ τὸ δάσος ἀποτελέσματα.

Ἡ ἐκλογὴ καὶ ἡ λήψις τῶν ἐπιφανειῶν τούτων θὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ τὴν κρίσιν καὶ τὴν πεῖραν σας καὶ πρέπει νὰ γίνῃ κατόπιν προσεκτικῆς καὶ ἐπισταμένης ἀναγνωρίσεως τῶν ἐν γένει συνθηκῶν καὶ τῆς καταστάσεως τῆς συστάδος.

Ἐπειδὴ κατὰ κανόνα σχεδὸν ἢ μεταβολὴ τῶν σπουδαιότερων γνωρισμάτων τῶν συστάδων παρατηρεῖται κατὰ ζώνας διηκούσας παραλλήλως πρὸς τὰς ὄρεογραφικὰς γραμμάς, διὰ ταῦτα σκοπιμώτερον εἶναι ὅπως αἱ δοκιμαστικαὶ ἐπιφάνειαι λαμβάνωνται ἐν εἴδει ἐπιμήκων ὀρθογωνίων ἢ λωρίδων κατὰ μῆκος τῶν γραμμῶν μεγίστης κλίσεως καὶ καθέτως πρὸς τὰς κυρίας φυσικὰς γραμμάς τοῦ ἐδάφους.

Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ὑπάρχει μείζων πιθανότης, ἀντιπροσωπεύσεως τῶν συνθηκῶν καὶ τῆς ἐν γένει καταστάσεως τῆς συστάδος.

Τὰς περαιτέρω λεπτομερείας τῆς ἐκλογῆς, λήψεως, σχήματος καὶ διαστάσεων τῶν δοκιμαστικῶν ἐπιφανειῶν ἀφίνομεν εἰς τὴν κρίσιν καὶ τὴν πεῖραν ὑμῶν.

Ἡ ἔκτασις τῆς δοκιμαστικῆς ἐπιφανείας θὰ καταμετρεῖται καὶ τὰ ὄρια ταύτης θὰ σημαίνονται δι' ἀποξέσεως διὰ πελέκους, εἰς τὸ στηθαῖον ὕψος καὶ σημάσεως διὰ τῆς δασονομικῆς σφύρας ἢ ἐλαιοχρώματος τῶν ἐπὶ τῶν γραμμῶν τῶν ὀρίων κορμῶν εἰς τὴν πρὸς τὰ κατάντη πρόσοψιν τούτων εἰς τρόπον ὥστε νὰ καθίσταται εὐχερῆς ὁ μετὰ ταῦτα ἔλεγχος.

Ὁ ὑπολογισμὸς τοῦ ὄγκου τῆς δοκιμαστικῆς ἐπιφανείας θὰ ἐνεργῆται κατὰ τὸ δυνατὸν ἀκριβέστερον.

Εἰδικώτερον προκειμένου περὶ τῶν κηπευτῶν συστάδων, δέον νὰ ἔχητε ὑπ' ὄψει σας ὅτι ἡ ἐξεύρεσις τοῦ ὄγκου λόγῳ τοῦ ἑτερογενοῦς ὕλικου ὅπερ εὐρίσκεται ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐπιφανείας παρουσιάζει δυσχερείαν, ἢ δὲ ἐφαρμογὴ τῶν γνωστῶν μεθόδων τῆς κατὰ κλάσεις βαθμίδων διαμέτρου ἐξευρέσεως τοῦ ὄγκου τοῦ Ulrich ἢ τοῦ Hartig δὲν δίδει πάντοτε ἀσφαλῆ ἀποτελέσματα.

Τὸ καλύτερον θὰ ἦτο ἐὰν ὁ προσδιορισμὸς τοῦ ὄγκου ἐνηργεῖτο κατόπιν συντάξεως τοπικῶν διαχειριστικῶν πινάκων κυβισμού.

Διὰ τὸν λόγον τοῦτον, δραττόμενοι τῆς παρουσιαζομένης εὐκαιρίας, συνιστῶμεν εἰς τοὺς κ.κ. Δασάρχας ὅπως ἐπωφελοῦμενοι τῶν ἐνεργουμένων εἰς τὰ δάση τῆς περιφερείας των ὑλοτο-

μιῶν, ἐπιδιώξωσιν τὴν κατάρτισιν τοιούτων πινάκων διὰ τὰ σπουδαιότερα τῶν δασοπονικῶν εἰδῶν τῶν καθ' αὐτοὺς Δασαρχείων.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἢ ἐξεύρεσις τοῦ ὄγκου τῶν δοκιμαστικῶν ἐπιφανειῶν εἰς τὰ σπερμοφυτῶ τοιαῦτα δάση θὰ ἐνεργῆται κατὰ κλάσεις βαθμίδων διαμέτρου.

Οἱ δοκιμαστικοὶ κορμοί, εἰς δι' ἐκάστην κλάσιν βαθμίδων διαμέτρου, θὰ ὑπολογίζονται, θὰ ἐξευρίσκονται ἐπὶ τόπου, θὰ ρίπτονται καὶ θὰ κυβίζονται βάσει τοῦ μήκους καὶ τῆς μέσης ἀφλοίου διαμέτρου.

Αἱ σχηματισθόμεναι κλάσεις βαθμίδων διαμέτρου τοῦ πίνακος ὄγκομετρῆσεως τῆς δοκιμαστικῆς ἐπιφανείας, θὰ συμπίπτουν μὲ τὰ ὑφ' ἡμῶν καθορισθέντα ἐν τοῖς προηγουμένοις ὄρια τῶν τριῶν κλάσεων διαμέτρου. Ἐὰν ὅμως ἢ ἀνωτάτη κλάσις περιλαμβάνῃ καὶ χονδρότερα τῶν 0,50 μ. ἄτομα, τότε ἀπαραίτητον τυγχάνει ὅπως σχηματίζεται καὶ τετάρτη κλάσις εἰς τὸν πίνακα ὄγκομετρῆσεως.

Ἐπειδὴ ἢ κατὰ τὰ ἀνωτέρω κατανομή τῶν δοκιμαστικῶν κορμῶν εἰς τὰς κλάσεις βαθμίδων διαμέτρου, δὲν γίνεταί βάσει τοῦ συστήματος τῆς ἀναλογικῆς ἐκπροσωπήσεως, ὁ ὄγκος τῆς δοκιμαστικῆς ἐπιφανείας θὰ ἐξάγῃται ὡς ἄθροισμα τῶν κεχωρισμένως δι' ἐκάστην τῶν κλάσεων διαμέτρου τοῦ πίνακος ὄγκομετρῆσεως ὑπολογιζομένων μερικῶν ὄγκων. Ὁ ὄγκος θὰ δίδῃται ὡς ἄφλοιος.

Συνημμένως παραθέτομεν ὑποδείγματα δελτίου παχυμετρῆσεως καὶ πίνακος ὄγκομετρῆσεως δοκιμαστικῆς ἐπιφανείας, ἵνα ἔχητε ταῦτα ὑπ' ὄψει σας.

Ἀπαραίτητος εἰς τὸ σῶμα τῆς συνταχθησομένης μελέτης θὰ προσαρτᾶται ὁ πίναξ ὄγκομετρῆσεως τῆς δοκιμαστικῆς ἐπιφανείας.

Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω λήψις τῶν δοκιμαστικῶν ἐπιφανειῶν εἶναι εὐκτεᾶ καὶ διὰ τὰ μὴ δημόσια δάση εἰς τρόπον ὥστε τὰ παρατιθέμενα στοιχεῖα νὰ ἐλέγχωνται παρὰ τῶν ἀσκούντων τὴν δασοπολιτικὴν ἐπιτήρησιν Κρατικῶν ὀργάνων.

Οὐχ ἤττον ὅμως ἐπειδὴ τὸ μέτρον τοῦτο δημιουργεῖ δαπάνην εἰς τοὺς δασοκλήμονας, καθορίζομεν ὅπως ἐπὶ τοῦ παρόντος ὑποχρεωτικῶς λαμβάνωνται κατὰ τὰ ἀνωτέρω δοκιμαστικὰ ἐπιφάνειαι εἰς συνεχομένης συστάδας ἢ τμήματα, τὸ δυνατὸν ὁμοιόμορφου συνθέσεως κ.λ.π., ἐκτάσεως 200 τοῦλάχιστον ἑκταρίων.

3. Αὐξήσις. Ἡ γνώσις τῶν συνθηκῶν τῆς πορείας τῆς αὐξήσεως καὶ τῶν προσαυξητικῶν γνωρισμάτων τῶν συστάδων εἶναι ἀπαραίτητος τόσον διὰ τὴν παρακολούθησιν τῆς ἐξελίξεως τῶν ἀτόμων τῶν συγκροτούντων τὰς συστάδας, ὅσον καὶ διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ περιτρόπου χρόνου καὶ τῆς διαμέτρου ὀριμότητος.

Ὁ προσδιορισμὸς τῶν στοιχείων τῆς πορείας τῆς αὐξήσεως ἐνεργεῖται, ὡς γνωστὸν, δι' ἀναλύσεως ἀριθμοῦ κορμῶν, τῆς ἀνωτάτης κλάσεως διαμέτρου, κεχωρισμένως δὲ δι' ἐκάστην τῶν προσδιορισθεισῶν ποσότητων τόπου.

Πλὴν ὅμως ἐπειδὴ ἡ ἐργασία αὕτη ἀπαιτεῖ καὶ δαπάναν καὶ χρόνον καὶ ἐπειδὴ πρόκειται περὶ συντάξεως μελετῶν προσωρινῆς διαχειρίσεως, διὰ ταῦτα θὰ περιορισθῆτε μόνον εἰς τὴν ἐξεύρεσιν τῆς ἑτησίαν τρεχούσης κατ' ὄγκον προσαυξήσεως, προσδιοριζομένης διὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν.

Ὁ προσδιορισμὸς τῆς προσαυξήσεως ταύτης θὰ ἐνεργῆται ἐκ τῶν ριπτομένων δοκιμαστικῶν κορμῶν τῶν δοκιμαστικῶν ἐπιφανειῶν εἰς τὰς ὑφ' ἡμῶν καθορισθησομένας κλάσεις διαμέτρου τοῦ πίνακος ὄγκομετρῆσεως τῆς δοκιμαστικῆς ἐπιφανείας.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην θὰ ἐξευρίσκειται ὁ ἀφλοιος ὄγκος τῶν ἰδίων κορμῶν πρὸ δεκαετίας κατὰ τὴν ἐκ τοῦ μέσου ὕψους μέθοδον (μέθοδος τοῦ Pressler ἢ τοῦ ἀποκαρυφωθέντος κορμοῦ) ἢ διαφορά δὲ αὐτοῦ ἀπὸ τὸν σημερινὸν ἐπίσης ἀφλοῖον ὄγκον θὰ μᾶς δώσῃ τὴν περιοδικὴν καὶ κατὰ συνέπειαν τὴν μέσιν ἑτησίαν τρέχουσαν κατ' ὄγκον προσαυξήσιν τῶν δοκιμαστικῶν κορμῶν εἰς μ³ ἀφλοίου ὄγκου, ἐξ ἧς θὰ ὑπολοβισθῇ καὶ ἡ ὁμοία προσαυξήσις τῶν κλάσεων βαθμίδων διαμέτρου τοῦ πίνακος ὄγκομετρῆσεως καὶ κατὰ συνέπειαν καὶ ὀλοκλήρου τοῦ ὄγκου τῆς δοκιμαστικῆς ἐπιφανείας. Μὲ τὰ στοιχεῖα ταῦτα θὰ συμπληροῦται ὁ πίναξ ὄγκομετρῆσεως τῆς δοκιμαστικῆς ἐπιφανείας, ὡς τὸ σχετικὸν ὑπόδειγμα (πίναξ ὄγκομετρῆσεως καὶ προσαυξητικῶν στοιχείων).

4. Ἀπαντα τὰ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκ τῶν δοκιμαστικῶν ἐπιφανειῶν προκύπτοντα ὄγκομετρικὰ καὶ προσαυξητικὰ τῶν συστάδων στοιχεῖα, ἀναγόμενα εἰς ἕκτασιν ἑνὸς ἑκταρίου καὶ κατα-

νεμόμενα εις τὰς ὑφ' ἡμῶν καθορισθείσας τρεῖς κλάσεις διαμέτρου, θὰ καταχωρῶνται εις πίνακα, οὐτινος συνημμένως παραθέτομεν ὑπόδειγμα καὶ ὁ ὁποῖος θὰ προσαρτᾶται εις τὸ σῶμα τῆς μελέτης.

5. Διὰ τὰ πρεμνοφυῆ δάση ὁ ὄγκος καὶ ἡ προσαύξησις διὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν θὰ ἐξευρίσκονται κατὰ τὰς γνωστὰς μεθόδους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VII

Μέχρι τοῦδε διαχείρισις

Μετὰ τὸ τέλος τοῦ ὑπ' ἀριθ. VI Κεφαλαίου «Εἰδικὴ περιγραφή τῶν συστάδων» δέον νὰ προστεθῆ καὶ νέον ὑπ' ἀριθ. VII Κεφάλαιον ὑπὸ τὴν κατονομασίαν «Μέχρι τοῦδε διαχείρισις - Ἀποτελέσματα καὶ κρίσις ἐπὶ ταύτης - Συμπεράσματα».

Εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο θὰ ἐρευνηθῶσι:

- α) Τὸ ζήτημα τῶν κατὰ τὰς παρελθούσας περιόδους καταρτισθεισῶν καὶ ἐγκριθεισῶν διαχειριστικῶν μελετῶν.
- β) Τῆς ἐφαρμοσθείσης διαχείρισεως καὶ τοῦ αποτελέσματος αὐτῆς ἐπὶ τῆς ἐν γένει καταστάσεως τοῦ δάσους.
- γ) Θὰ ἐπακολουθῆ λεπτομερὴς ἀνάλυσις καὶ κριτικὴ τῶν ἐπιτευχθέντων αποτελεσμάτων ἐν σχέσει μετὰ τὰς προβλέψεις τῶν προγενεστέρων μελετῶν καὶ
- δ) Ἐκ τῶν ἀνωτέρω θὰ συνάγωνται συμπεράσματα διὰ τὴν μέλλουσαν διαχείρισιν.

ΜΕΡΟΣ Β

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ I

Σκοπὸς τῆς δασοπονίας

Σκοπὸς γενικώτερον τῆς Κρατικῆς δασοπονίας ἀπορρέων ἐκ τῆς ἐνόιας τοῦ Κράτους ὡς αἰωνίου ἠθικοῦ νομικοῦ προσώπου ἀποβλέποντος εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς παραγωγῆς τῆς εὐημερίας τῶν πολιτῶν του, εἶναι ἡ ἱκανοποίησις τῶν ἀναγκῶν τοῦ Κοινωνικοῦ συνόλου, ὅσον φυσικὰ αὐταὶ ἐξαρτῶνται ἐκ τῆς δασοπονίας.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ Χώρα δὲν εἶναι αὐτάρκης εἰς τεχνικὸν ξύλον καὶ ἐπομένως ἀπὸ τῆς πλευρᾶς ταύτης καθίσταται ἀναγκαία ἡ ἐπιδιώξις τῆς παραγωγῆς περισσοτέρου καὶ πολυτιμωτέρου ξυλῶδου ὄγκου (τεχνικοῦ ξύλου).

Κατ' ἀκολουθίαν τῶν ἀνωτέρω κατὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς Κρατικῆς δασοπονίας πρέπει νὰ ἐπιδιώκωνται:

- 1. ἡ ἱκανοποίησις γενικωτέρων κοινωνικῶν ἀναγκῶν (προστατευτικῶν, ὑγιεινῶν κ.λ.π.).
- 2. ἡ ἱκανοποίησις τῶν εἰς δασικὰ προϊόντα ἀναγκῶν κατὰ πρῶτον λόγον τοῦ περιοικοῦ τῶν δημοσίων δασῶν καὶ κατόπιν τοῦ λοιποῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας καὶ
- 3. αὐξήσις γενικῶς τῆς δασικῆς παραγωγῆς καὶ ἰδίᾳ εἰς πολυτιμώτερα προϊόντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ II

Συντελεσταὶ ἢ μέσα τῆς δασοπονίας

Εἰς τὸ ὑπ' ὄψει κεφάλαιον καὶ πρὸς τοῖς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 120094] 499] 28 - 8 - 37 ἐγκυκλίου ὀριζομένοις, θὰ ἐρευνηθῶσιν:

Αον) Εἰς τὸ ξυλῶδες κεφάλαιον.

α) Τὸ κανονικὸν ξυλῶδες ἀποθέμα.

Ἐναντι τοῦ ἐκ τοῦ πίνακος εἰδικῆς περιγραφῆς ἐξαγομένου μεγέθους τοῦ ξυλῶδου κεφαλαίου τῆς ὅλης διαχειριστικῆς κλάσεως, εἶναι ἀπαραίτητον νὰ προσδιορισθῆ καὶ τὸ μέγεθος τοῦ κανονικοῦ ξυλῶδου ἀποθέματος τοῦ ἀνταποκρινομένου εἰς τὴν ἔκτασιν ἐκάστης τῶν προσδιορισθεισῶν ποιότητων τόπου, ὡς ἐπιδιωκτέου ἰδεώδους κατὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς δασοπονίας.

Δυστυχῶς, ἴσως ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι τὸ ὑπ' ὄψει ζήτημα δὲν ἐτύγχανε τῆς δεούσης σημασίας, οὐδὲν δεδομένον ὑφίσταται παρ' ἡμῶν, βοθητικὸν πρὸς κρίσιν περὶ τοῦ ἐπιδιωκτέου μεγέθους τοῦ κανονικοῦ ξυλῶδου ἀποθέματος διὰ τὴν περίπτωσιν τῶν σπερμοφυῶν δασῶν.

Ἡ πρώτη συστηματικὴ σχετικὴ μετὰ τὸ ζπ' ὄψει θέμα ἐργασία εἶναι ἡ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Οἰκονομοπούλου διὰ τὸ δάσος Περτουλίου (Ἡ κατάστασις τοῦ δάσους Περτουλίου).

Ὁ κ. Καθηγητὴς κατόπιν συγκρίσεως τοῦ δάσους Περτουλίου μετὰ τὸ κανονικὸν ὀμῆλικον τοιοῦτον τῆς Abies Alba τῶν Μεσευρωπαϊκῶν Χωρῶν, ἐντάσσει τὸ πρῶτον, βάσει τῆς παρατηρουμένης μέσης ποιότητος τόπου, εἰς τὴν III ποιότητα τῶν πινάκων παραγωγῆς τοῦ Schwappach (Etragtafeln Neudamm 1923) προσδιορίζει τὸ καθ' ἑκτάριον κανονικὸν ξυλῶδες ἀποθέμα τοῦ δάσους Περτουλίου διὰ περίτροπον χρόνον 100 ἐτῶν εἰς 250 κ.μ. κορμοξυλῶδους ὄγκου ἐναντι τοῦ ὑπάρχοντος τῶν 166,9 κ.μ. διὰ τὴν δασοσκεπῆ ἔκτασιν.

Ὡς ἐκ τούτου καταλήγει εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ πύκνωσις τοῦ δάσους καὶ ἡ δασοτεχνικὴ αὐτοῦ ὑποβοήθησις πρὸς αὐξήσιν τοῦ ὄγκου ὅλων τῶν τάξεων διαμέτρου, ὥστε οὗτος ν' ἀνέλθῃ εἰς τὸ προσδιορισθὲν ποσὸν τῶν 250 κ. μ. καθ' ἑκτάριον.

Ἐπίσης καὶ οἱ συντάκται τῶν διαχειριστικῶν σχεδίων Φουρνᾶς - Κλειτσῶ - Μολόχας, Εὐρυτανίας καὶ Σκοτεινῶν - Φτέρης Πιερρίας, καθώρισαν εἰς τὰ ὑπ' αὐτῶν μελετηθέντα κηπευτὰ δάση Ἐλάτης, Ὁξυᾶς καὶ Μαύρης πεύκης τὸ μέγεθος τοῦ ἐπιδιωκτέου κανονικοῦ ξυλῶδου ἀποθέματος.

Βεβαίως ἡ τελικὴ κρίσις περὶ τοῦ μεγέθους τοῦ καθ' ἑκτάριον ἐπιδιωκτέου ξυλῶδου ἀποθέματος ἀπαιτεῖ περίτροπον ἐρεύνησιν καὶ πειραματισμῶν. Τοῦτο ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι οἱ συντάκται τῶν προσωρινῶν μελετῶν διαχειρήσεως δὲν θὰ πρέπει νὰ προσπαθοῦν νὰ προσδιορίσουν ἔστω καὶ ἀδρομερῶς τὸ μέγεθος τοῦ κανονικοῦ ξυλῶδου ἀποθέματος τοῦ ἀνταποκρινομένου εἰς τὰς δεδομένας ποιότητας τοῦ τόπου, διότι ἡ γνώσις τοῦ στοιχείου τούτου εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὴν μέλλουσαν ρύθμισιν τῆς διαχείρισεως τοῦ δάσους.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ κανονικὸν ξυλῶδες ἀποθέμα διὰ τὰ πρεμνοφυῆ δάση Δρυὸς ἢ Ὁξυᾶς καὶ Καστανέας τοῦτο θὰ προσδιορίζεται ἐκ τῶν οἰκείων πινάκων παραγωγῆς πρεμνοφυῶν δασῶν.

β) Κανονικὴ ἀναλογία τῶν κλάσεων διαμέτρου.

Ἐν γενικαῖς γραμμαῖς δέον νὰ θεωρῆται ὡς κανονικὴ ἡ ἀναλογία τούτων, ὅταν ὁ ὄγκος τῆς ἀνωτάτης κλάσεως διαμέτρου ἔχει λόγον πρὸς τὸν ὄγκον τῆς μέσης κλάσεως, ὡς οἱ ἀριθμοὶ 5:3.

Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀναλογία 5:3 εἰς τὰς δύο ρηθείσας κλάσεις διαμέτρου πρέπει νὰ ἐπιδιώκῃται κατὰ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ ξυλῶδου κεφαλαίου.

Διὰ τὸν ξυλῶδη ὄγκον τῆς κατωτάτης κλάσεως καὶ τῶν κάτω ταύτης διαμέτρων, ἐπειδὴ οἱ ὄγκοι αὐτῶν ἐναντι τῶν προηγουμένων κλάσεων εἶναι πολὺ μικροί, ἀρκεῖ ἀπλὴ παρατήρησις καὶ ἐκτίμησις κατὰ πόσον ἀντιπροσωπεύονται ἐπαρκῶς ἐν τῇ συστάδι. Ὅπως δὲ πρέπει νὰ ἐξετάζῃται τὸ μέγιστος σημασίας ζήτημα ἀν ὑφίσταται ἢ ὄχι ἐπαρκὴς ἐξελίξιμος νεοφυτεία διὰ τὴν ἀναγέννησιν τῆς συστάδος.

Τῆς τελευταίας ταύτης περιπτώσεως λόγῳ τῆς σοβαρότητος αὐτῆς, ἰδιαιτέραν ποιούμεθα μνείαν.

γ) Συμπεράσματα

Ἦδη διὰ τῶν ὅσον ἐλέχθησαν εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο ἐπεζητήθη ἕπως ἐπιτευχθῶσι τὸ μὲν ὁ προσδιορισμὸς τοῦ μεγέθους, τῆς αὐξήσεως καὶ τῆς κατὰ κλάσεις διαμέτρου κατανομῆς τοῦ ὑπάρχοντος ξυλῶδου κεφαλαίου, τὸ δὲ ἡ ἐκτίμησις τοῦ κανονικοῦ ξυλῶδου ἀποθέματος τοῦ ἀνταποκρινομένου εἰς τὴν δεδομένην ποιότητα τοῦ τόπου, καὶ ἡ κατὰ κλάσεις διαμέτρου κανονικὴ διανομὴ αὐτοῦ, ἵνα χρησιμεύσωσιν ὡς κατευθυντήριοι γραμμαὶ διὰ τὴν μέλλουσαν ὀργάνωσιν τοῦ ξυλῶδου κεφαλαίου.

Ἀπόκειται εἰς τὸν μελετητὴν τῆς ὀργάνωσεως τῆς δασοπονίας, ὅπως προδιαγράψῃ εἰς τὸ οἰκτεῖον κεφάλαιον τῆς καταρτισθησομένης ὑπ' αὐτοῦ ἐκθέσεως τοὺς ἐνδεδειγμένους δασοτεχνικὸς χειρισμοὺς διὰ τὴν ἐν τῷ μέλλοντι ἐπίτευξιν τοῦ κανονικοῦ μεγέθους τοῦ ἀνταποκρινομένου εἰς τὴν ποιότητα τοῦ τόπου καὶ τῆς κανονικῆς διανομῆς κατὰ κλάσεις διαμέτρου τοῦ ξυλῶδου κεφαλαίου, χειρισμοὺς οἵτινες σοβαρὰν θὰ ἀσκήσωσιν ἐπίδρασιν εἰς τὸ ζήτημα τοῦ καθορισμοῦ τοῦ λήμματος.

Βον Μεταφορικαί ἐγκαταστάσεις καὶ βελτιώσεις ἐν γένει.

Εἰς τὸ ὑπ' ὄψει θέμα θὰ ἐρευνᾶται τὸ ζήτημα τῆς κατασκευῆς τοῦ τυχὸν ἀναγκαιούτου δασικοῦ ὀδικοῦ δικτύου μεταφορῶν διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ δάσους, ἐν ὄψει τοῦ ὑπάρχοντος ὀδικοῦ ἢ ἄλλου συγκοινωνιακοῦ δικτύου.

Θὰ καθορίζεται ἡ ἀκολουθητέα γενικὴ πορεία τῆς χαράξεως, τὰ ὑποχρεωτικὰ σημεῖα διαβάσεως καὶ θὰ καταρτίζεται κατὰ προσέγγισιν προϋπολογισμὸς κεχωρισμένως διὰ τὰ χωματουργικὰ καὶ τὰ τεχνικὰ ἔργα.

Ἐν ὄψει τῶν δεδομένων τοῦ προϋπολογισμοῦ τούτου καὶ τῶν ἐκ τοῦ δάσους προσόδων θὰ γίνεται ἀνάλυσις τοῦ ζητήματος τῆς ἀναγκαιότητος καὶ τοῦ οἰκονομικῶς συμφέροντος τῆς κατασκευῆς τοῦ ἔργου.

Τέλος εἰς τὸν διαχειριστικὸν χάρτην θὰ σημειοῦται δι' ἐρυθρᾶς πλήρους τὸ ὑφιστάμενον καὶ διακεκομμένης γραμμῆς τὸ πρὸς κατασκευὴν προτεινόμενον δίκτυον δασικῶν ὁδῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ III.

Ὁργάνωσις τῶν συντελεστῶν τῆς Δασοπονίας.

Εἰς τὸ ὑπ' ὄψει κεφάλαιον καὶ εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ εἰδικῶς τὴν ὀργάνωσιν τοῦ ξυλώδους κεφαλαίου καθορίζομεν ὅπως αὕτη ἐκτίθεται ἐν τῇ ἐκθέσει κατὰ τὴν ἀκόλουθον σειράν.

α) Δασοπονικὸν εἶδος

Τὸ δασοπονικὸν ἢ τὰ δασοπονικὰ εἶδη ἅτινα θ' ἀποτελέσουν ἢ θὰ ἐπιδιώξωμεν ὅπως ἀποτελέσουν ὡς κύρια εἶδη τὸ ξυλώδες κεφάλαιον τῶν συστάδων.

β) Διαχειριστικὴ μορφή.

Τὴν διαχειριστικὴν μορφήν ὑφ' ἣν θὰ δρᾷ τὸ ξυλώδες κεφάλαιον.

γ) Ἀνίδρυσις τοῦ ξυλώδους κεφαλαίου.

Θὰ περιγράφεται λεπτομερῶς τὸ εἶδος, ὁ τρόπος, οἱ χειρισμοὶ ἐν γένει καὶ ὁ βαθμὸς ἐντάσεως τῶν ἀναγεννητικῶν ὑλοτομιῶν.

δ) Καλλιέργεια τοῦ ξυλώδους κεφαλαίου.

Θὰ περιγράφονται τὸ εἶδος, ὁ τρόπος καὶ ὁ βαθμὸς ἐντάσεως τῶν καλλιεργητικῶν ὑλοτομιῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ V

Πίναξ κλάσεων ἡλικίας ἢ διαμέτρου

Διὰ τὴν πρεμνοφυᾶ ἢ σπερμοφυᾶ ὁμηλικὸν μορφήν θὰ καταρτίζεται πίναξ κλάσεων ἡλικίας κατὰ τὰ γνωστά, διὰ τὰ σπερμοφυᾶ ἁνομηλικὰ δάση θὰ καταρτίζεται συνοπτικὸς πίναξ τῶν κλάσεων διαμέτρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VI

Καθορισμὸς τοῦ λήμματος — Κατάρτισις τοῦ πίνακος ὑλοτομίας

1. Ὁριμότης πρὸς ὑλοτομίαν.

Ἐπόμενοι τῶν ὄσων εἰς τὸ κεφάλαιον περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς δασοπονίας ἀνεπτύξαμεν θὰ πρέπει κατ' ἀρχὴν νὰ καταλήξωμεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἐξ ὅλων τῶν γνωστῶν ὀριμότητων (τεχνικῆς, μεγίστου ξυλώδους ὄγκου, μεγίστης δασικῆς προσόδου, μεγίστης ἢ τρεχούσης ἀποδοτικότητος) ἐκείνη ἢ ὅποια προσιδιάζει εἰς τὴν Κρατικὴν δασοποιαν εἶναι ἡ τῆς μεγίστης δασικῆς προσόδου ἢ τῆς ἐξασφαλίζει τὴν δυνατὴν μεγαλυτέραν παραγωγὴν καὶ κατὰ συνέπειαν περισσότερον ἐξυπηρετεῖ τὴν Κοινωνικὴν εὐημερίαν.

Καὶ διὰ μὲν τὰ πρεμνοφυᾶ δάση, τὰ ὁποῖα οὕτω θὰ ἐξακολουθήσουν διαχειριζόμενα με σκοπὸν τὴν παραγωγὴν καυσίμου ξύλου, ὡς κριτήριον τῆς ὀριμότητος θὰ χρησιμοποιῆται ἡ ὀριμότης τῆς μεγίστης δασικῆς προσόδου, ἢ τις ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει συμπίπτει, ὡς γνωστὸν, με τὴν ὀριμότητα τοῦ μεγίστου ξυλώδους ὄγκου.

Διὰ τὰ σπερμοφυᾶ ὅμως δάση ὁ καθορισμὸς τῆς ὀριμότητος ταύτης προσκρούει εἰς σοβαροτάτας δυσχερείας.

Ὡς γνωστὸν, ἡ ὀριμότης τῆς μεγίστης δασικῆς προσόδου συνεπάγεται μεγάλους περιτρόπους χρόνους ἢ διαμέτρους ὀριμότητος, μεγάλα ξυλώδη ἀποθέματα καὶ γενικῶς ἀποτελεῖ μορφήν ἐντονον εἰς ξυλώδες κεφάλαιον, μορφήν ὀργανουμένην διὰ τὴν ἀπόληψιν τῆς δυνατῆς μεγαλυτέρας προσόδου.

Κατὰ συνέπειαν ἡ ἐφαρμογὴ τῆς τοιαύτης ὀριμότητος, ἐν ὄψει τοῦ ἀνεπαρκούς ξυλώδους ἀποθέματος τῶν δασῶν τῆς Χώρας καὶ τῆς γνωστῆς καταστάσεως καὶ συνθέσεως αὐτοῦ, ὀφειλομένης εἰς τὸ γεγονός ὅτι ὑλοτομοῦντο οἱ πλέον καλῶτεροι κορμοὶ τῆς μέσης καὶ ἀνωτάτης κλάσεως διαμέτρου τῶν συστάδων, δὲν θὰ ἐσθμύεινε τίποτε ἄλλο εἰς τὴν πραγματικότητα παρὰ σοβαρότατον περιορισμὸν τῶν εἰς τεχνικὸν ξύλον καρπώσεων, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θ' ἀπετέλει ἀκρότητα ἐπιζημίαν δι' αὐτὴν ταύτην τὴν Ἐθνικὴν Οἰκονομίαν.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους θ' ἐξακολουθήσῃ βαρύνουσα εἰσέτι ἡ ἀποψις τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ὀριμότητων τῆς μεγίστης ἢ τρεχούσης ἀποδοτικότητος, με τάσιν σὺν τῷ χρόνῳ βαθμιαίας καὶ προοδευτικῆς στροφῆς, ἂν μὴ πρὸς τὴν ὀριμότητα τῆς μεγίστης δασικῆς προσόδου, εἰς συνδυασμὸν ταύτης μετὰ τῆς ὀριμότητος τῆς μεγίστης ἢ τρεχούσης ἀποδοτικότητος.

Ὅχι ἤττον ὅμως, τὴν ἀντίληψιν τῆς συμμορφώσεως πρὸς τὴν τελευταίαν αὐστηρῶς ὀριμότητα ἀκολουθοῦντες πολλοὶ τῶν συντακτῶν δασοπονικῶν μελετῶν εἰς τὰ σπερμοφυᾶ δημόσια καὶ μὴ δάση, καθορίζουν καὶ μάλιστα ἄνευ λεπτομεροῦς ὑπολογισμοῦ, ὅστις ἄλλως τε παρουσιάζει σημαντικὰς δυσχερείας λόγῳ τοῦ δυσκόλου τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν εἰς τοὺς ὑπολογισμοὺς τούτους ὑπερσερχομένων παραγόντων, ἡλικίας ἢ διαμέτρου ὀριμότητος σχετικῶς μικράς. Οὕτω παραδέχονται προκειμένου περὶ κηπευτικῶν δασῶν Ἐλλάδος - Ὁξυᾶς ὀριμους στηθιαίας ἐμφλοῖους διαμέτρους 0,35 μ. ἀκόμη καὶ διὰ τὰς καλυτέρας ποιότητας τόπου.

Τὸ τοιοῦτον ὅμως δὲν ἱκανοποιεῖ τὴν θεθεῖσαν ἀρχὴν τῆς μεγίστης δυνατῆς παραγωγῆς καὶ συνετελεῖ εἰς τὸ νὰ ὑλοτομῆται ἄωρος καὶ πολυτίμως ἐτι ἀξυανόμενος ὄγκος τεχνικοῦ κυρίως ξύλου.

Τούτων ἕνεκεν καθορίζομεν ὅπως τοῦ λοιποῦ εἰς τὰ δημόσια καὶ μὴ δάση αἱ στηθιαῖαι ὀριμοὶ ἐμφλοῖοι διάμετροι τὴν διὰ Ἐλλάτῃν, Μαύρην καὶ Δασικὴν Πεύκην καὶ τὴν Ὁξυᾶν μὴ εἶναι κατώτεροι τῶν 0,40 διὰ τὴν Ἐλλάτῃν, 0,38 διὰ τὴν Ὁξυᾶν καὶ 0,45 μ. διὰ τὴν Μαύρην καὶ Δασικὴν Πεύκην, διὰ τὴν Π καὶ ἄνω ποιότητας τόπου.

Καὶ ταῦτα ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀξυαντικὴν ὀριμότητα. Κριτήριον ὅμως γενικώτερον τῆς ὀριμότητος πρὸς ὑλοτομίαν θ' ἀποτελεῖ ἡ δασοπονικὴ ὀριμότης, ἢ τις, ὡς γνωστὸν δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ ἡ συνισταμένη τῆς ἀξυαντικῆς, δασοκομικῆς, ὑλωρικῆς, ὑλοχρηστικῆς κ.λ.π. ὀριμότητων.

Τονίζομεν ἰδιαιτέρως τὸ τελευταῖον, διότι ἐννοῖ ἀποφεύγουν νὰ ἐρευνήσουν καὶ τῶν ἐκ τῶν συνιστάντων τὴν ὀριμότητα ταύτην, παράγοντα τῆς ἀξυαντικῆς ὀριμότητος.

Μὲ βάσιν τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω δασοπονικὴν ὀριμότητα θὰ προσδιορίζετε ὅσον ἐνεστὶ ἀκριβέστερον τὸν ὀριμον ἄφλοιον ξυλώδη ὄγκον.

Ὁ προσδιορισμὸς τοῦ ὀρίμου ὄγκου θὰ γίνεται ὑπὸ τὴν βασικὴν προϋπόθεσιν ὅτι οἱ ἐνεργηθσόμενοι χειρισμοὶ θ' ἀποβλέπουν ἐκτὸς τῶν δασοκομικῶν σκοπῶν τῆς ἰδρύσεως καὶ καλλιέργειας τοῦ ξυλώδους κεφαλαίου καὶ εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς ἐν γένει καταστάσεως τῆς συστάδος, καθὼς καὶ εἰς τὴν ἀναγωγὴν αὐτῆς εἰς τὴν κανονικὴν μορφήν καὶ σύνθεσιν (κανονικὸν ξυλώδες ἀπόθεμα, κανονικὴ ἀναλογία τῶν κλάσεων διαμέτρου καὶ κανονικὴ ἀξυανσις) ἐν τῷ πνεύματι τονίζομεν πάντοτε τῆς βασικῆς δασοπονικῆς ἀρχῆς τῆς συντηρήσεως τοῦ δάσους ὡς παραγωγικοῦ μέσου εἰς τὸ διηγεκές.

2. Περίτροπος χρόνος, χρόνος περιφορᾶς.

Εἰς τὰ πρεμνοφυᾶ δάση, δημόσια καὶ μὴ, ὡς περίτροπος χρόνος θὰ καθορίζεται, βάσει τῶν πινάκων παραγωγῆς πρεμνοφυῶν δασῶν, ἡ ἡλικία καθ' ἣν ἐπέρχεται ὁ μέγιστος ξυλώδης ὄγκος.

Ὁ περίτροπος χρόνος θὰ καθορίζεται ἐνιαίως δι' ὅλην τὴν διαχειριστικὴν κλάσιν, κατὰ μέσον ὄρον τῶν ὑφισταμένων ποιότητων τόπου καὶ ἐν ὄψει τῆς ἐπικρατεστέρως ποιότητος.

Διά τὰ κηπευτικά δάση τῆς Ἐλάτης, Ὁξυῶς, Μαύρης καὶ Δασικῆς Πεύκης, συμφώνως μὲ ὅσα εἰς τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀναφέραμεν, θὰ καθορίζεται ἡ αὐξητικὸς ὄριμος ἐμφλοῖος διάμετρος, ἀπαραιτῶς κατὰ ποιότητα τόπου καὶ ἡ εἰς αὐτὴν κατὰ μέσον ἔρον ἀναποκρινόμενη διαχειριστικὴ ἡλικία ὄριμότητος (περίτροπος χρόνος) πρὸς ἔνδειξιν.

Σημασίαν διὰ τὰ δάση ταῦτα κέκτηται ὁ χρόνος περιφορᾶς, ὃν καθορίζομεν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἴσον μὲ δέκα ἔτη

3 Μέθοδος διαχειρίσεως, καθορισμὸς τοῦ λήμματος

Αἱ ἀνάγκαι καλύψεως τῶν εἰς δασικὰ προϊόντα ἐτησίων ἀναγκῶν τῶν περιοίκων τῶν δασῶν πληθυσμῶν καὶ γενικώτερον τῆς Χώρας, μᾶς ἐπιβάλλουν ὅπως ἐξασφαλίσωμεν τὴν διηνέκειαν ἐτησίων περιόδου ἴσων καὶ σταθερῶν καρπώσεων κατὰ τὴν ἀσκήσιν τῆς δασοπονίας.

Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἡ Κρατικὴ τοῦλάχιστον δασοπονία δὲν δύναται ν' ἀσκήσῃ ἐρήμην τῶν ἀειφορικῶν ἀπόψεων.

Καὶ διὰ μὲν τὰ πρεμνοφυῆ δάση, τὸ λῆμμα δὲν θὰ πρέπει ν' ἀφίσταται ἀπὸ τὸν ξυλώδη ὄγκον τῆς κανονικῆς ἐκτάσεως διὰ τὴν περίοδον τῆς ἰσχύος τῆς ἐκθέσεως, ὡς ἡ ἔκτασις αὕτη θέλει ἐξαχθῆ ἔκ τοῦ πίνακος κλάσεων ἡλικίας, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν βεβαίως ὅτι ὁ ὄγκος οὗτος εἶναι καὶ ὄριμος πρὸς ὑλοτομίαν.

Διὰ τὰ κηπευτικά ὅμως δάση ἡ πλέον σύγχρονος καὶ ἐνδεδειγμένη μέθοδος, εἶναι ἡ μέθοδος τοῦ ἐλέγχου

Δυστυχῶς ὅμως ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν ὑφίστανται αἱ προϋποθέσεις ἐφαρμογῆς τῆς μεθόδου ταύτης διὰ τὰ κυριώτερα τοῦλάχιστον τῶν δημοσίων δασῶν.

Ἐλπίζομεν ὅτι λίαν προσεχῶς θὰ εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ ὀργανώσωμεν τὴν ἐφαρμογὴν τῆς μεθόδου ταύτης εἰς ἕνα τῶν ἀξιολογωτέρων δασῶν Ἐλάτης καὶ Δασικῆς Πεύκης, πρὸς τοῖς ἄλλοις, ἵνα ἀποκτηθῇ σχετικὴ πείρα καὶ ἐξαχθῶσι δεδομένα καὶ συμπεράσματα ἐπιτρέποντα τὴν βαθμιαίαν γενίκευσιν τῆς μεθόδου ταύτης.

Κατ' ἀνάγκην ὅθεν θ' ἀκολουθήσωμεν ἐπὶ τοῦ παρόντος τοῦλάχιστον τὰς γνωστὰς μικτὰς μεθόδους διαχειρίσεως.

Ὡς βάσις ὅθεν θὰ χρησιμεύῃ ἡ συσταδικὴ μέθοδος, τὸ δὲ λῆμμα ἐξαγόμενον ἐκ τοῦ πίνακος εἰδικῆς περιγραφῆς, ὡς δασοπονικῶς ὄριμος πρὸς ὑλοτομίαν ὄγκος, θὰ συγκρίνηται ἀπαραιτῶς πρὸς τὸν διὰ τῶν γνωστῶν ἀειφορικῶν μεθόδων προσδιοριζόμενον τοιοῦτον.

Ἐκ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω συγκρίσεως θὰ προσδιορίσῃτε τὸν ἀπολύτως ἐνδεδειγμένον κατὰ συστάδα καὶ συνολικὸν δασοπονικῶς ὄριμον ἄφλοῖον ὄγκον ἐξ ὅλης τῆς διαχειριστικῆς κλάσεως, κεχωρισμένως δὲ διὰ τὰς καθορισθείσας τρεῖς κλάσεις διαμέτρου. Ὁ ὄγκος οὗτος θ' ἀποτελέσῃ τὸ περιοδικὸν λῆμμα τῆς δεκαετίας.

Τοῦ οὗτω καθορισθέντος λήμματος θὰ γίνῃ, μέσφ τῶν δοκιμαστικῶν κορυμῶν, διάκρισις κατὰ κατηγορίας τεχνικοῦ καὶ καύσιμου ξύλου.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον κατὰ τὴν ὑλοτομίαν τῶν δοκιμαστικῶν κορυμῶν, πλὴν τῆς λήψεως τῶν ὄγκομετρικῶν στοιχείων, θὰ ἐνεργῆται καὶ διάκρισις τοῦ ξυλώδους ὄγκου αὐτῶν εἰς τεχνικὸν καὶ καύσιμον τοιοῦτον, ὡς ἡ σχετικὴ ὑποσημείωσις εἰς τὸν πίνακα ὄγκομετρῆσεως τῶν δοκιμαστικῶν ἐπιφανειῶν.

Εἰς τὰς ληφθησομένας δοκιμαστικὰς ἐπιφανείας τῶν κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἰσχύος τῆς συνταχθησομένης διαχειριστικῆς ἐκθέσεως ὑλοτομητέων συστάδων, θὰ ἐνεργῆται, προκειμένου περὶ τῶν δημοσίων δασῶν, ἀπαραιτῶς τακτικὴ προσήμανσις τοῦ ὑλοτομητέου ξυλώδους ὄγκου, τὸ μὲν διὰ τὸν ἔλεγχον, τὸ δὲ, ὡς ὑπόδειγμα διὰ τὸν ἐφαρμοστὴν τῆς μελέτης.

Ὡς πρὸς τὰ μὴ δημόσια δάση δὲν καθίσταται ἀναγκαία ἡ τήρησις τῆς ἐτησίως ἀειφόρου ἐκμεταλλεύσεως δυναμένης νὰ ἀντικατασταθῇ καὶ ὑπὸ περιοδικῆς τοιαύτης, (πενταετίας) πλὴν τῶν δασῶν Δήμων, Κοινοτήτων καὶ Μονῶν, διὰ τὰ ὅποια θὰ τύχουν ἐφαρμογῆς τὰ προκειμένου περὶ τῶν δημοσίων δασῶν διὰ τῆς παρουσίας ὀριζόμενα.

4. Κατάρτισις τοῦ πίνακος ὑλοτομίας. Ἀνάγκαι περιοίκων.

Τὴν διέρκειαν τῆς ἰσχύος τῶν συντασομένων διαχειριστικῶν ἐκθέσεων τῶν δημοσίων καὶ μὴ δασῶν, ὀρίζομεν δεκαετῆ ἢ πενταετῆ.

Καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὰ κηπευτὰ δάση, μὲ βάσιν τὴν ἐκ διαχειριστικῶν λόγων κατὰ τὰ γνωστὰ καθοριζομένην κατεύθυνσιν ὑλοτομίας, θὰ ἐνεργῆται κατανομή εἰς τὴν πρώτην μὲν περίπτωσιν

(δεκαετίας) ὁλολήρου τοῦ προσδιορισθέντος ὄριμου ξυλώδους ὄγκου εἰς τὸν δεκαετῆ πίνακα ὑλοτομιῶν τῆς ἐκθέσεως εἰς ἐτήσια περίπου ἴσα κατ' ὄγκον λήμματα, εἰς τὴν δευτέραν δὲ περίπτωσιν (πενταετίας) τοῦ ἡμίσεως τοῦ ὄριμου ξυλώδους ὄγκου εἰς τὸν πενταετῆ πίνακα ὑλοτομιῶν τῆς ἐκθέσεως κατὰ τὸν ἴδιον ὡς ἄνω τρόπον, τοῦ ἐτέρου ἡμίσεως παραμένουτος ὡς προβλέψεως διὰ τὴν ἐπομένην πενταετίαν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ πρεμνοφυῆ δάση, μὲ τὴν ἴδιαν ὡς ἄνω βάσιν τῆς καθορισθείσης κατευθύνσεως ὑλοτομίας, θὰ ἐνεργῆται κατανομή τῆς δεκαετοῦς ἢ πενταετοῦς ἀναλόγως κανονικῆς ἐπιφανείας εἰς περίπου ἴσα κατ' ἔκτασιν ἐτήσια ὑλοτόμια, τῶν ἀντιστοίχων ποσῶν ἐχόντων ἐνδεικτικὸν χαρακτῆρα.

Διὰ τὰς κατὰ τὰ ἀνωτέρω περιπτώσεις περιοδικῆς ἐκμεταλλεύσεως εἰς τὰ μὴ δημόσια δάση ὁ πίναξ ὑλοτομιῶν θὰ καταρτίζεται ἀναλόγως.

Μετὰ τὸν κατὰ τὰ ἀνωτέρω καθορισμὸν τοῦ ἐτήσιου ἐλήμματος, τὸ πρῶτον τὸ ὅποῖον θὰ ἐξετασθῇ εἶναι τὸ ζήτημα τῆς καλύψεως τῶν ἀναγκῶν τῶν πρὸ οἰκῶν εἰς τεχνικὸν καὶ καύσιμον ξύλον. Μόνον ἐφ' ἔσον καλύπτονται αἱ ἀνάγκαι αὗται, θὰ διατίθεται τὸ ὑπολειπόμενον ποσὸν πρὸς ἐμπορίαν.

Εἰδικώτερον ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῆς καλύψεως τῶν ἀναγκῶν καυσοξυλεύσεως, ἐν ὅψει τοῦ προσδιορισθέντος κατὰ τὸν ἐν τοῖς προηγουμένοις σχετικὸν πίνακα ὡς ἀπαιτουμένου διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν τούτων ποσοῦ, θὰ διαπιστοῦται ἀντιστοίχως ἡ δυνατότης τῆς ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει καλύψεως τῶν ἀναγκῶν τούτων ἐκ τοῦ μελετηθέντος δάσους καὶ θὰ ρυθμίζεται λεπτομερῶς κατὰ δασοπονικὸν εἶδος, τρόπον, χῶρον καὶ χρόνον ἢ διενέργεια τῆς καρπώσεως ταύτης. Τελικῶς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνωτέρω ἀπόψεων θὰ καταρτίζεται ὁ πίναξ ὑλοτομιῶν ὡς ἀκολουθῶς :

α) διὰ τὰς εἰς τεχνικὸν ξύλον ἀτομικὰς τῶν περιοίκων ἀνάγκας καὶ β) πρὸς ἐμπορίαν, ὅστις θὰ περιλαμβάνῃ κεχωρισμένως 1) τὰ ποσὰ καὶ εἶδη προϊόντων διὰ τοῦς μικροεπαγγελματίας καὶ μικροὑλοτόμους καὶ 2) τὰ καθαρῶς πρὸς ἐμπορίαν ποσὰ καὶ εἶδη προϊόντων.

Διὰ τὴν διενέργειαν τῆς καρπώσεως πρὸς πληρῶσιν τῶν εἰς καύσιμον ὄλην ἀναγκῶν τῶν περιοίκων, θὰ ἐπακολουθῇ μετὰ τὴν ἐγκρισὴν τῆς μελέτης, ἡ ἐκδοσις τῶν οἰκείων ρυθμιστικῶν διατάξεων ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας τοπικῆς Δασικῆς Ἀρχῆς, ἀντίγραφα δὲ τούτων θὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VII.

Ὁργάνωσις τῶν δευτερευουσῶν καρπώσεων

Βοσκή

Ἡ ρύθμισις τοῦ ζητήματος τούτου θὰ περιλαμβάνῃ τὴν ἐκ τῆς βοσκῆς ἐπ' ἀόριστον ἢ δι' ὀρισμένον χρονικὸν διάστημα προστασίαν :

1. τῶν ὑπὸ φυσικὴν ἢ τεχνητὴν ἀναγέννησιν τελουσῶν συστάδων, ὡς καὶ τῶν ὑλοτομιῶν. Προκειμένου περὶ τῶν σπερμοφυῶν δασῶν καὶ διὰ καθορισμὸν τοῦ χρόνου τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς βοσκῆς, δέον νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψει καὶ τὸ ζήτημα τῆς σπερμοφορίας.

2. τῶν ἐχουσῶν προστατευτικὴν ἐν γένει σημασίαν ἐκτάσεων καὶ

3. τῆς λοιπῆς ἐκτάσεως τοῦ ὑπὸ διαχείρησιν δάσους ἐκ τῆς βοσκῆς ἰδίᾳ τῶν αἰγῶν εἰς τὰ σπερμοφυῆ καὶ ἰδιορρύθμου μορφῆς δημόσια καὶ μὴ δάση.

Οὗτω διὰ τῆς διαχειριστικῆς ἐκθέσεως, ἐν ὅψει βεβαίως τῶν κρατουσῶν συνθηκῶν, δέον ἐπιμελῶς νὰ ἐρευνῶνται τὸ εἶδος καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ζώων, ἡ διάρκεια καὶ ἡ ἐποχὴ τῆς βοσκῆσεως μέχρι τῶν ὀρίων ἐκείνων πέραν τῶν ὁποίων ἡ βοσκὴ ἀποβαίνει συνταλεστῆς ζημιῶν καὶ μειώσεως τῶν προσόδων τοῦ δάσους.

Δὲν μᾶς διαφεύγει τὸ γεγονός ὅτι ὁ τοιοῦτος καθορισμὸς εἶναι ἀντικείμενον συστηματικῆς μάλιστα πειραματικῆς ἐρεύνης. Πλὴν δὲν ἐπιτεταί ὅτι ἐλλείπει τοιούτων δεδομένων πρέπει νὰ παραμεληθῇ καὶ οἰοσδήποτε ἐμπειρικὸς ἔστω καθορισμὸς, ἐπὶ τῇ βάσει γενικῶν παρατηρήσεων τοῦ δασοτέχνου στηριζομένων εἰς τὰς γνωστὰς ἀνάγκας τῆς διατροφῆς τῶν ζώων καὶ τὴν ἀνάλογον τοῦ τόπου ἐκτίμησιν περὶ τοῦ ἀβλαβῶς δυναμένου νὰ βοσκηθῇ ποσοῦ ζωοτροφῶν ἐκ χλόης καρπῶν, φυλλώματος κ.λ.π.

Μὲ βάσιν τὰς ἀνωτέρω ἀπόψεις θὰ χωρήσῃτε εἰς τὴν ρύθμισιν τοῦ ζητήματος τῆς βοσκῆς καὶ εἰς τὴν διατήρησιν τῆς λήψεως τῶν σχετικῶν μέτρων εἰς τὰ ὅποια θὰ περιλαμβάνωνται καὶ αἱ τυχόν ἐπιβαλλόμεναι ἄρσεις, τροποποιήσεις καὶ ἀνανεώσεις τῶν ἤδη ὑφισταμένων ἀπαγορευτικῶν διατάξεων βοσκῆς.

Επί τούτοις θα έρευνώνται 1) ή επίδρασις τών μέτρων τούτων επί του κατά τόν έν τοίς προηγουμένους σχετικόν πίνακα βοσκής πληθυσμού τών έν τῷ υπό μελέτην δάσει διαιτωμένων κτηνοτροφικῶν ζώων και 2) τὸ ζήτημα τῆς κατά τόν δυνατὸν ἀλλά πάντως μὴ ἐπιζήμιον διὰ τὸ ὑπὸ μελέτην δάσος τρόπον ἐξυπηρητήσεως τῶν ἀναγκῶν τοῦ έν λόγω κτηνοτροφικοῦ πληθυσμοῦ κεχωρισμένως διὰ τὴν οἰκόσιτον, τὴν χωρικήν ποιμενικήν και τὴν νομαδικήν κτηνοτροφίαν, εἰς τρόπον ὥστε ή ὅλη ρύθμισις τῆς βοσκῆς νὰ καταστή και έν τῇ πραγματικότητι ἐφαρμοσίμος.

ΤΕΛΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1. Εἰς τὸν δασοπονικὸν χάρτην θὰ ἀπεικονίζονται διὰ χρωμάτων (cragons) ή κατανομή τῆς ἐκτάσεως κατὰ μορφὰς ἐδαφοπονίας και δασοπονικὸν εἶδος, ὡς ἐπίσης και τὰ κενά, τὸ ἐλάχιστον τῆς ἐκτάσεως τῶν ὁποίων θὰ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν χρησιμοποιουμένην κλίμακα τοῦ χάρτου.
2. Ἡ θεώρησις τῶν συντασσομένων διαχειριστικῶν ἐκθέσεων δημοσίων δασῶν ὑπὸ τῶν κ.κ. Ἐπιθεωρητῶν Δασῶν, δέον νὰ ἐνεργῆται πάντοτε κατόπιν αὐτοψίας και λεπτομεροῦς ἐλέγχου τῶν στοιχείων ἐργασίας ὑπαίθρου. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου και ἐνεργῶς θὰ μετέχουν οἱ κ.κ. Ἐπιθεωρηταὶ Δασῶν τοῦ σοβαροῦ και ἐπιστημονικοῦ ἔργου τῆς συντάξεως διαχειριστικῶν ἐκθέσεων δημοσίων δασῶν.

Προκειμένου περὶ διαχειριστικῶν ἐκθέσεων μὴ δημοσίων δασῶν ὑποχρεωτική θὰ εἶναι ή αὐτοψία τῶν κ.κ. Ἐπιθεωρητῶν πρὸς θεώρησιν, μόνον ὅταν διαφέρουν σοβαρῶς αἱ διατυπωμένοι ἀπόψεις παρὰ τῶν συντακτῶν ἰδιωτῶν δασολόγων και τῶν ἐπαληθευτῶν Δασαρχῶν.

3. Ὡς βάσις, ὅσον ἀφορᾷ τὴν περιοχήν, διὰ τὴν κατάρτισιν τῆς ἐκθέσεως προκειμένου περὶ Δημοσίων δασῶν, θὰ λαμβάνηται ή διοικητικὴ περιφέρεια τῆς Κοινότητος.

Δύναται ὅμως ή ἐκθεσις νὰ περιλάβη και πλείονας τῆς μιᾶς Κοινότητος, ἀλλ' ὑπὸ τὴν ἀπαραίτητον και βασικήν προϋπόθεσιν ὅτι πρόκειται περὶ συνεχομένων ἐκτάσεων δημοσίων δασῶν.

4. Λόγω τοῦ σοβαροῦ γεγονότος ὅτι τὰ δάση τῆς χώρας δυστυχῶς ἐξακολουθοῦν εἰσέτι νὰ τελοῦν ὑπὸ παντοίας δυσμενεῖς ἐπιδράσεις ἐκ τῆς βοσκῆς, καυσοζυλευσεως και ἄλλων ἐπιζήμιων παραγόντων, ἐπιβάλλεται ή ἀνάγκη ἐφαρμογῆς συντηρητικῆς ὅσον ἐνεστί ἐκμεταλλεύσεως.

Κατὰ τὴν σύνταξιν τῶν ἐκθέσεων διαχειρίσεως τῶν πρεμνοφυῶν δασῶν δέον νὰ ἔχητε ὑπ' ὄψει σας τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 71 παρ. 2 τοῦ Ν. 4173, ὡς ἀντεκατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Α. Ν. 2124 τοῦ 1939. Διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην θέλει ἐπακολοθήση λεπτομερῆς ἐγκύκλιος και

6. Εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστης μελέτης θὰ ἐπισυνάπτεται και πίναξ περιεχομένων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Ἰανουαρίου 1953

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας
Α. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

Κοινοποιήσεις

1. Τμήματα και Γραφεῖα τῆς Γενικῆς Δ(σ)εως Δασῶν.
2. Γενικὰς Διοικήσεις Κράτους Δ(σ)ιν Δασῶν.
3. κ.κ. Γενικοὺς Ἐπιθεωρητὰς Δασῶν.

ΠΙΝΑΞ

Ἐτησίων ἀναγκῶν εἰς δασικά προϊόντα τῶν περιοίκων τοῦ ὑπὸ μελέτην δάσους.

Δάσος

Κοινότης	Χορίον ή Συνοικισμὸς ή Συνοικισμὸς Κοινότητος	Τεχνικὸν ἔγγραφο δι' ἀτομικὰς ἀνάγκας	Δι' ἴδιον τῶν κατοίκων Χρήσιν		ἀτελ. μετ)μήτην πρὸς πᾶσιν		σύνολον απαιτουμένης ποσότητος		Προέλευσις δασικῆς καυσίμου ὕλης			
			Εἶδος	Ποσὸν	Εἶδος	Ποσὸν	Εἶδος	Ποσὸν	Προέλευσις	καυσίμου δασικῆς ὕλης	θέρμανσις	ἑτερογενῆς
			καυσὸς ζυγ. θάμνοι » ξυλάνθρ. ὀκ. ὕγρα καύσιμα τόννοι στερὰ μὴ δασικά καύσιμα τόννοι	Α Β Γ Δ Ε	καυσὸς ζ. θάμνοι »	Α Β Γ Δ Ε	Α Β Γ Δ Ε	ἐκ τοῦ ὑπὸ μελέτην δάσους ἐκ τῶν μερικ. δασοσκεπῶν ἐκτάσεων τῆς περιφέρειας ἐκ δασῶν γειτονικῆς περιφ. ἐκ μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων γειτονικῆς περιφ. ἐξ ἀγροκτημάτων και δειροδῶν καλλιέργειῶν. Ἐκ τοῦ ἔμπορίου.	Σύνολον	Α+Α'	Β+Β'	Γ

Σημειώσεις: Ὁ παρὼν πίναξ θὰ συμπληροῦται διὰ τῆς ἀναγκαζῆς εἰς τὰς παρατηρήσεις τοῦ γεγονότος ἐάν ή ἐκ τοῦ ὑπὸ μελέτην δάσους προερχομένη καύσιμος ὕλη ἀπολαμβάνεται ἐξ ὅλης τῆς περιοχῆς αὐτοῦ ή μέρους μόνον ταύτης και έν τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει αἱ θέσεις και ή ἐκτασις αὐτῶν ἔνθα ἐνεργεῖται ή ἀπόληψις, καθὼς και οἱ λόγοι τῆς μὴ ὑλοτομίας ή συλλογῆς εἰς τὴν ὑπόλοιπον ἐκτασιν.
2. Ἐάν ή Κοινότης περιλαμβάνει πλείονα τοῦ ἑνὸς χορίου ή ἐάν διόκληρον τὸ ὑπὸ μελέτην δάσος ἐμπίπτει εἰς πλείονας τῆς μιᾶς Κοινότητος, τότε ὁ πίναξ θὰ κατάρτίζεται ἐνιαῶς μὲν, ἀλλ' ἰδιαίτερος δι' ἐκάστην Κοινότητα και Χορίον.

ΔΑΣΟΣ

Π Ι Ν Α Κ

Κοινότης	Χωρίον	Αριθμός, είδος, κατηγορία και χρονικόν διάστημα βοσκής τῶν ἐν τῷ ὑπὸ μελέτην βάσει διαιτωμένων κτηνοτροφικῶν ζώων											
		Χρονική περίοδος βοσκής	Πληθυσμός, είδος, κατηγορία βοσκόντων ζώων									Μεγάλων ζώων	
			Αιγῶν			Προβάτων			Μεγάλων ζώων				
			οικόσιτα τῶν κατοίκων	ποιμενικῆς χωρικῆς κτην.	νομάδων κτηνοτρόφων	οικόσιτα τῶν κατοίκων	ποιμενικῆς χωρικῆς κτην.	νομάδων κτηνοτρόφων	οικόσιτα τῶν κατοίκων	ποιμενικῆς χωρικῆς κτην.	νομάδων κτηνοτρόφων		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	
		1	Καθ' ὅλον τὸ ἔτος.										
		2	Ἐπὶ πλέον μόνον κατὰ τὴν χειμερινήν κτηνοτροφικὴν περίοδον.										
		3	Ἐπὶ πλέον μόνον κατὰ τὴν χειμερινήν περίοδον.										

Σημείωσις: Ἐὰν ἡ Κοινότης περιλαμβάνει πλείονα τοῦ ἑνὸς χωρία ἢ ἐὰν ὁλόκληρον τὸ ὑπὸ μελέτην δάσος ἐμπίπτει εἰς πλείονας τῆς μίαις Κοινοτήτας, τότε ὁ Πίναξ θὰ καταρτίσῃται ἐνιαίως μὲν, ἀλλ' ἰδιαιτέρως δι' ἑκάστην Κοινότητα καὶ Χωρίον.

Β Ο Σ Κ Η Σ

Ἀπαγορευόμεναι εἰς τὴν βοσκὴν ἐκτάσεις τοῦ ὑπὸ μελέτην δάσους										Τῶν κτηνοτρόφων τῆς χωρικῆς ποιμενικῆς κτηνοτροφίας		ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
Τῆς ἀπαγορευτικῆς διατάξεως		Εἶδος ἀπαγορευομένης βοσκῆς	Αἰτία ἀπαγορεύσεως	Διάρκεια ἀπαγορεύσεως	Ἐκτάσις ἀπαγορευομένη εἰς ἑκτάρια	Ἄριθμός συστάδων ἢ συστάδων εἰς ἃς ἐμπίπτει ἡ ἀπαγορευομένη ἑκτάσις	Ἄριθμός κτηνοτρόφων ζώων	Ἄριθμός				
Ἄριθμός	Χρονολογία											
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23			
		1	Αιγῶν προβάτων καὶ μεγάλων ζώων				Μέχρι 50 51-100 101-150 151-200 201 καὶ ἄνω					
		2	Αιγῶν									
		3	Προβάτων									
		4	Μεγάλων ζώων									

Π Ι Ν Α Κ
Α' Γενικά Στοιχεία Δασικού τόπου
και Συστάδων
Ειδικής περιγραφής των συστάδων
Δάσος

Τμήμα	Αριθμός	Όνομασία	ΤΗΣ ΣΥΣΤΑΔΟΣ ΓΕΝΙΚΑ					ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΔΑΣΙΚΟΥ ΤΟΠΟΥ					ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΣΥΣΤΑΔΟΣ					ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
			Δασοσκε- πής	Μερικώς δασοσκε- πής	Άγροι και δενδρoκα- λίεργεια	Γυμνή	Άγνος κ.λ.π.	Σύνολον	Εκταίς προς δρίλωντα. Κλι- σις τοις 0/0	Βασικόν πε- τρωμα	Εδαφός, χλωρο- τάτης, ψηφοτά- της, παρoετα- φιαία βλάστη- σις	Ποιότης	Δασοπονικόν ή δασοπονικόν είδη	Διαχειριστική μορφή	Συγκλήσις	Ηλικία	Αναγέννησις	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
1. Διαχειριστική κλάσις																		

Π Ι Ν Α Κ
Β' Στοιχεία ξυλώδους όγκου
και προσαυξήσεως
Ειδικής περιγραφής των συστάδων
Δάσος

Τμήμα	Αριθ. συστά- δος	Εκταίς της συ- στάδος - έκταρ.	Ζυλωρίθεια		Καθ' έκταρ.		"Αφλοιος ξυλώδους όγκος εις κ.μ.		"Αναλογία τοις 0/0 του όγκου κατά κλάσεις διαμέτρου		Μέση έτησια τρέχουσα προ- σάυξησις του όγκου εις κ.μ.		Δασοπονικώς ώριμος όφλοιος ξυλώδους όγκος εις κ.μ.		ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ			
			Καθ' έκταρ.	Μνολικός	Κατά κλάσεις δια- μέτρου συνολικώς	άνωτ. μέση	κατωτ.	Κατά κλάσεις δια- μέτρου συνολικώς	άνωτ. μέση	κατωτ.	Καθ' έκταριον	Συνολικός	άνωτ. μέση	κατωτ.	Κατά κλάσεις δια- μέτρου συνολικώς	άνωτ. μέση	κατωτ.	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
1. Διαχειριστική κλάσις																		

Σημείωσις: Διά τή περινορηθή δόση ό πίναξ θα τροποποιείται ανάλογως